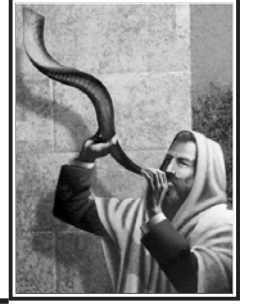

The Trumpet of the Seventh Angel ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879-1916 ஈ-பிரிண்ட்ஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 1, இதழ் - 2, ஏப்ரல் - ஜூன் 2015

R5611

The Soul, not the Body, Brought from the Tomb
கல்லறையி-ருந்து வருவது ஆத்துமா, சரீரமல்ல

“நீதிமான்களும் அநீதிமான்களுமாகிய மரித்தோர் உயிர்த்தெழுந்திருப்பது உண்டு.” (அப். 24:15)

நூற்றாண்டு காலமாக மக்கள் வேதத்தின் போதனைகளைக் குறித்து குழப்பத்தி-ருப்பதை நாம் கவனிக்கும்போது, மரணத்தில் நித்திரையி-ருப்பது சரீரமல்ல என்பதற்கும், இந்த காலக்கட்டத்தில் ஆத்துமா மேன்மையான ஒரு இடத்திற்கு செல்லவில்லை என்பதற்கும் என்ன ஆதாரம் நமக்கு இருக்கிறது என்ற கேள்வி, எழுவது இயற்கையானதொன்றாகும். இந்த விஷயத்தில் தேவனுடைய வசனத்தில் எந்தவித யோசனையும் காணப்படவில்லை என்பதே பதிலாக இருக்கிறது. சரீர உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து வேதம் ஏதும் கூறாதபடிக்கு, ஆத்துமாவைக் குறித்தே அதிகம் கூறுகிறது. மரணத்தை நித்திரை என்று வேத வசனம் அதிகம் கூறுகிறது. நல்ல நிலையில் இருக்கும்போது ஒவ்வொரு இரவிலும் சரீரம் உறங்குகிறது. சகலமும் மரிக்கிற ஆதாமின் மரண நிலைமையை விளக்குவதற்கு வேதம் இந்த சரீரத்தின் இயற்கையான நித்திரையை பயன்படுத்துகிறது.

நமது மனதில் இந்த விஷயம் குறித்து தெளிவு பெறுவதற்கு, பின்னோக்கி ஆதிக்குச் சென்று ஆத்துமா என்றால் என்ன என்பதைக் காணவேண்டும். வேதத்தில் ஆதியாகமத்தில் முதன்முத-ல் படிக்கிறோம். (ஆதி. 1:27) அதாவது தேவன் மனிதனை படைத்தார் -மனித சரீரத்தை அல்ல-என்று படிக்கிறோம். பிறகு மனிதன் என்பது என்ன என்ற கேள்வி எழுகிறது.

மனிதன் வெறும் திடப்பொருள் அல்ல, ஒரு அறிவுள்ள ஜீவி, தனிப்பட்ட ஒருவர். பூமியின் மண்ணி-ருந்து தேவன் மனிதனையல்ல, ஒரு உருவத்தை, ஒரு சரீரத்தை உருவாக்கினார்; அது மனிதனாக ஆக்கப்பட்டது; அதன் நாசியிலே தேவன் “ஜீவ சுவாசத்தை” ஊதினார். இந்த சுவாசம் எல்லா ஜீவன்களுக்கும் பொதுவானது என்று எபிரேய பதம் குறிப்பிடுகிறது. இது கீழான மிருகங்கள் பெற்றிருப்பதைக் காட்டிலும் விசேஷமானது அல்ல. மாறாக, மீனுக்கும், பறவைக்கும், மிருகங்களுக்கும்

கொடுக்கப்பட்டுள்ள அதே ஜீவன் தான் - ஜீவிக்கிற உரிமைதான்.

மிருகங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அதே ஜீவன் தான் மனித இனத்திற்கும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஜீவன் தான் எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் பொதுவாக இருந்து உடலுக்குள் சென்று உயிரைக் கொடுக்கிறது. தாழ்வான மிருகங்களுக்கும், மனிதனுக்கும் வித்தியாசம் என்னவென்றால் அவர்கள் ஒரேவிதமாக ஜீவன் பெற்றிருந்தாலும், மனிதன் மேலான மூளையைப் பெற்றிருக்கிறான். மனிதன் மேன்மையான மூளையைப் பெற்றிருப்பதால், தாழ்வான மிருகங்கள் சிந்திக்க முடியாத விஷயங்களை மனிதன் சிந்திக்க முடியும். அவனது தலை அமைப்பு வித்தியாசமானது. பூரணத்தில் சற்று குறைவுபட்டவர்களாக இருக்கும் மனிதர்கள் சிந்திப்பதை போன்று, அபூர்ணத்தில் அதிகமாக உள்ள மனிதர்களால் சிந்திக்க இயலாது. சிருஷ்டிப்பில் மனிதனுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அசலான பூரணத் தன்மையையும், அசலான அறிவையையும் சிலர் கொஞ்சமாக இழந்திருப்பார்கள், மற்றவர்கள் அதிகமாக இழந்திருப்பார்கள்.

மெழுகுவர்த்தியைக் கொண்டு ஒரு விளக்கம்

மனிதனின் சிருஷ்டிப்பைக் குறித்து ஆதியாகமத்தின் விளக்கத்தை ஆராயும்போது, தேவன் பூமியின் மண்ணினாலே சரீரத்தை உருவாக்கி அதிலே ஜீவசுவாசத்தை ஊதியபோது, இந்த இணைப்பு ஒரு ஆத்துமாவை, உணர்ச்சியுள்ள ஒரு ஜீவியை உருவாக்கியது என்று வெளிப்படுத்துகிறது. சரீரம் என்பது ஒரு நபரல்ல, ஜீவ சுவாசத்திற்கு சக்தியில்லை, ஆனால் இரண்டும் இணையும்போது ஓர் அறிவுள்ள ஜீவியை உருவாக்குகிறது.

இந்த கருத்தின் நோத்தியான விளக்கத்தை ஒரு மெழுகுவர்த்தி கொடுக்கக்கூடும். மெழுகும்

அல்லது மிருக கொழுப்பும் திரியும் சேர்ந்ததுதான் மெழுகுவர்த்தி. தீப ஒளி ஒரு வெளிப்புற சக்தியால் கொடுக்கப்படுகிறது. அதாவது ஒரு தீப்பொறிதான் அதைச் செய்கிறது. திரிக்கு தீப்பொறி கொடுக்கப்படும்போது காற்று, மெழுகு அல்லது மிருக கொழுப்புடன் இணைந்து தீப ஒளியைக் கொடுக்கிறது.

மெழுகுவர்த்தி சரீரத்தை குறிப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம், காற்று ஜீவ சுவாசத்தைக் குறிக்கிறது, தீச்சுடர் உணர்ச்சியுள்ள ஒரு ஜீவியைக் குறிக்கிறது. தேவன்தான் தீப்பெட்டியை பற்றவைத்து, எரிகிற மெழுகுவர்த்தியாகிய மனிதனை உருவாக்க முடியும். இந்த ஜீவன்தான், சில கட்டுப்பாடுகளுடன் தேவன் ஆதியிலே ஆதாமுக்குக் கொடுத்தது. இந்த ஜீவன், மனிதன் தேவனுக்கு கீழ்ப்படிகிறவரை தொடரும், ஆனால் கீழ்ப்படியாமல் போனால் அந்த ஜீவனை தேவன் திரும்ப எடுத்துக் கொள்வார்.

ஆதாம் கீழ்ப்படியாமற் போனான். அவனது ஆத்துமா மரண தண்டனைக்குட்பட்டது. (எசே. 18:4, 20) ஆத்துமா பரிசுத்தமாக இருக்கும்போது, சரீரம் மட்டும் பாவம் செய்து தண்டனைக்குட்படவில்லை. மாறாக “பாவம் செய்கிற ஆத்துமா சாகும்.” ஆதாமுக்கு கொடுக்கப்பட்ட மரண தண்டனை அவனது ஆத்துமாவை பாதித்தது. ஜீவன் என்னும் பொறிதான் ஆத்துமாவை உண்டாக்கியது, அந்த ஜீவன் என்னும் பொறி எடுக்கப்பட்டபோது ஆத்துமா அணைந்து போனது. மெழுகுவர்த்தியை பழைய நிலைக்கு கொண்டு வருவதற்கு, தீபத்தை யாராவது ஊதி அணைத்தால் மெழுகுவர்த்தி அணைந்து பழைய நிலைக்கு வந்துவிடும்.

ஆனால் ஆதாம் மரிப்பதற்கு முன்னால், ஜீவன் என்னும் தீபம் முழுவதுமாக அணைக்கப்படுவதற்கு முன்னால், ஜீவன் என்னும் தீப்பொறியை தமது பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டான். அவர்களும் அதை தன் சந்ததியாருக்கு கொடுத்தார்கள். எனவே ஜீவன் என்னும் தீப்பொறி தலைமுறை தலைமுறையாக கொடுக்கப்பட்டு வந்து கொண்டிருக்கிறது. முதல் மெழுகுவர்த்தியை அணைத்தால் கூட எரிகிற மற்ற மெழுகுவர்த்திகளை அது பாதிக்காது. ஆனால் அனுப்பப்பட்ட இந்த ஜீவன் மற்றவர்களை பலவீனப்படுத்தியுள்ளது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஏனெனில் ஆதாம் மோசமான நிலைமையின் கீழ் வாழ்ந்தது தொள்ளாயிரத்து முப்பது வருடம், ஆனால் இப்போது மனிதனின் சராசரி வயது முப்பத்து மூன்றாக உள்ளது. (இது 1915-ன் புள்ளி விபரப்படி)

மரித்தவர்கள் உறங்குகிறார்கள் (எந்த அர்த்தத்தில்)

ஆத்துமாதான் மரிக்கிறது என்று வேத வாக்கியம் எல்லா இடங்களிலும் கூறுகிறது. ஆத்துமா மரித்தால், மனுக்குலத்தின் எதிர்கால வாழ்க்கை என்ன என்ற கேள்வி எழுகிறது. ஆதியி-ருந்தே நடக்கப்போகிற அனைத்தையும் முன்னறிந்த தேவன், தம்முடைய திட்டத்தில் மரித்த மனித ஆத்துமாக்கள் உயிர்பெறும்படியான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தார் என்று வேதம் பதில் கூறுகிறது. அவருடைய அறிவுக்கும், வல்லமைக்கும் அப்பாற்பட்டது ஒன்றுமில்லை. சரீரம் திரும்ப உயிர்பெறும் என்று எங்கேயும் அவர் சொல்லாமல் ஆத்துமாதான் உயிர்பெறும் என்று கூறுகிறார்.

கிறிஸ்துவின் காலத்தில் இருந்த சதுசேயர்கள் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுத-ல் விசுவாசம் இல்லாதிருந்தார்கள். பிரேதக் குழியிலுள்ள அனைவரும் தன்னுடைய சத்தத்தைக் கேட்டு புறப்படுவார்கள் என்று இயேசு கூறியதைக் கேட்ட சதுசேயர்கள், அவரது கூற்று அறிவீனமானது என்று வாதித்தார்கள். கிறிஸ்துவினுடைய போதகத்தில் குற்றம் கண்டுபிடிக்கும் நோக்கத்துடன் அவர்கள் அவரிடம் வந்து, ஒரு ஸ்திரீ ஏழு கணவன்மார்களை உடையவளாயிருந்து, அவளுக்கு முன்பே அவர்கள் எல்லாரும் மரித்துப் போனார்கள், உயிர்த்தெழுத-ல் அவள் யாருக்கு மனைவியாய் இருப்பாள் என்று கேட்டார்கள் (லூக். 20:27-40)

அவர்கள் வேத வசனத்தை புரிந்து கொள்ளவும் இல்லை, சர்வ வல்லவரின் வல்லமையை சரியாக உணர்ந்து கொள்ளவும் இல்லை என்று இயேசு பதிலுரைத்தார். மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் உண்டு என்று அவர் அறிவுறுத்திக் கூறினார். மேலும் “நான் ஆபிரகாமின் தேவனும், ஈசாக்கின் தேவனும் யாக்கோபின் தேவனுமாயிருக்கிறேன்” என்று மோசேயிடம் தேவன் எரிகிற முட்செடியி-ருந்து கூறி இதை குறிப்பாக உணர்த்தினார் என்று அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தினார். தேவன் மோசேயிடம் சொன்ன விஷயமே உயிர்த்தெழுதலுக்கு ஒரு ஆதாரம். ஏனெனில் இனி என்றென்றும் உயிரோடு இருக்க முடியாதவர்களைத் தேவன் நிச்சயமாக குறிப்பிட்டிருக்கமாட்டார். உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றிய தேவனுடைய தீர்மானம் நிலையானது, மாற்ற முடியாதது. மரித்தோர் என்று அழைக்கப்பட்ட “எல்லோரும் அவருக்குப் பிழைத்திருக்கிறார்களே.” தேவனுடைய கருத்தின்படி அவர்கள் நித்திரையி-ருக்கிறார்கள், அழிக்கப்படவில்லை. எனவே தேவனுடைய வசனம் மரித்தோர்களை நித்திரையி-ருக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறது.

வெவ்வேறானவர்கள் தங்கள் பிதாக்களோடே

சேர்க்கப்பட்டார்கள் என்றோ அல்லது தங்கள் பிதாக்களோடே நித்திரையடைந்தார்கள் என்றோதான் பழைய ஏற்பாடு முழுவதும் நாம் வாசிக்கிறோம். சரீரம் நித்திரையி-ருந்ததா? இல்லை, அது முற்றிலுமாக அழிந்துவிட்டது - அது எதனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதோ அந்த மண்ணுக்கே திரும்பிவிட்டது. பிறகு வேறு எது நித்திரையி-ருந்தது? தேவன் ஒரு நபர் - ஆத்துமா என்று அங்கீகரித்த அந்த ஒன்றுதான் நித்திரையி-ருந்தது. நல்லார், பொல்லார் யாவரின் ஆத்துமாக்களும் நித்திரையடைந்தது. ஏனென்றால், “நீதிமாண்களும், அநீதிமாண்களுமாகிய மரித்தோர் உயிர்த்தெழுந்திருப்பது உண்டு” என்று வேதத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

ஆபிரகாமின் பிதாக்கள் பரிசுத்த மனிதர்கள் அல்ல, ஆனால் புறஜாதியினர். அவன் தேவனுடைய ஊழியக்காரனாக இருக்கும் பொருட்டு தனது இனத்தாரிடத்தி-ருந்து அழைக்கப்பட்டான். ஆபிரகாம் மரித்த தன் பிதாக்களோடே சேர்க்கப்பட்ட போது, அவர்கள் இருந்த இடத்துக்கே இவனும் சென்றான். அந்த இடம் “ஷியோல்” என்று பழை ஏற்பாட்டிலும், “ஹேடல்” என்று புதிய ஏற்பாட்டிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; அது கல்லறை அல்லது மரித்த நிலை. நல்லவர்களும் கெட்டவர்களுமாகிய இஸ்ரவே-ன் எல்லா ராஜாக்களும் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளும் அவர்கள் பிதாக்கள் அண்டையில் சேர்க்கப்பட்டார்கள் என்று வாசிக்கிறோம். அவர்கள் மரணத்தில் நித்திரையி-ருக்கிறார்கள்.

சாதாரணமாக கவனித்திராத சில முக்கியமான விஷயங்கள்

ஜெப ஆலயத்தலைவனாகிய யவீருவின் மகள் இறந்திருந்த அந்த அறைக்குள் இயேசு நுழைந்த போது, “அழாதேயங்கள், அவள் மரித்துப் போகவில்லை, நித்திரையாயிருக்கிறாள்” என்றார். அவர் அவள் மோட்சத்தில் இருக்கிறாள் என்றோ, உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் இருக்கிறாள் என்றோ அல்லது நரகத்தில் இருக்கிறாள் என்றோ கூறவில்லை. அவர் லாசருவைப் பற்றி கூறும்போது கூட, “லாசரு நித்திரையடைந்திருக்கிறான்” என்றார். அதற்கு அவரது சீஷர்கள், “அவன் நித்திரையடைந்திருந்தால் சுகமடைவான்” என்றார்கள். ஆண்டவரின் வார்த்தைகளை அவர்கள் சரியாக புரிந்து கொள்ளவில்லை. கடைசியாக இயேசு, “லாசரு மரித்துப் போனான்” என்று வெளிப்படையாகச் சொல்-, “இப்பொழுது அவனிடத்திற்கு போவோம் வாருங்கள்” என்றார். ஆகையால் அவர்கள் லாசருவின் கல்லறையினிடத்திற்குச் சென்றார்கள்.

இயேசு, மார்த்தாள், மரியாளை சந்தித்தபோது, லாசரு தன் கையில் இசைக்கருவி முதலானவைகளை வைத்துக்கொண்டு மோட்சத்தில்

(பரலோகத்தில்) இருக்கிறான் என்பது போன்ற வார்த்தைகளைக் கூறவில்லை. “உன் சகோதரன் உயிர்த்தெழுந்திருப்பான்” என்று அவர் கூறினார். அதற்கு மார்த்தாள், “உயிர்த்தெழுதல் நடக்கும், கடைசி நாளிலே அவனும் உயிர்த்தெழுந்திருப்பான்” என்று பதில் கூறினாள். கடைசி நாள் என்பது மரித்த அனைவரும் எழுந்துவரும் மகா நாளாகிய ஏழாவது ஆயிரம் ஆண்டின் நாள், கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தின் நாளாகும். அவளை உற்சாகப்படுத்தும்படியாக இயேசு, “நானே உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்” என்றார். என்னாலேயல்லாமல் உயிர்த்தெழுதல் நடைபெறாது, என்னை ஏன் இப்போது கேட்கவில்லை என்று கூறினார். ஆனால் மார்த்தாள் அவர் கூறிய கருத்தை புரிந்துகொள்ளவில்லை. அவர் “அவனை எங்கே வைத்தீர்கள்” என்று கேட்டார்.

மார்த்தாளும், மரியாளும் அவரை லாசருவை வைத்த இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். கல்லறையின் மே-க்கிற கல்லை எடுத்துப்போடும்படி இயேசு சொன்னபோது, மார்த்தாள், தன் சகோதரன் மரித்து நான்கு நாளாயிற்றே, நாறுமே என்று கூறினாள். இயேசு, “லாசருவே, வெளியே வா” என்று கூறினார் என்று வாசிக்கிறோம். இயேசு, லாசருவே, பரலோகத்திருந்து (மோட்சத்தி-ருந்து) இறங்கி வா என்றோ அல்லது கீழேயி-ருந்து ஏறி வா என்றோ கூறவில்லை. (யோவா. 11:1-46)

லாசரு ஒரு மரித்துப்போன மனுஷன், இயேசு வருவதற்கு நான்கு நாட்களுக்கு முன்பே மரித்துப்போனவன். நமது ஆண்டவர் அறிவித்ததுபோல, தெய்வீக கருத்தின்படி அவன் நித்திரையி-ருந்தான். அதாவது அவனது ஆத்துமா அழியவில்லை. வேத வாக்கியங்களின்படி ஆத்துமாவை அழிக்கமுடியும். ஒரு சமயத்தில் நமது ஆண்டவர் தமது சீஷர்களிடம் கூறியதாவது, “ஆத்துமாவை கொல்ல வல்லவராயிராமல், சரீரத்தை மாத்திரம் கொல்லுகிறவர்களுக்கு நீங்கள் பயப்படவேண்டாம்; ஆத்துமாவையும் சரீரத்தையும் கெகன்னாவில் (இரண்டாம் மரணத்தில்) அழிக்க வல்லவருக்கே பயப்படுங்கள்.” (மத். 10:28)

கிறிஸ்துவின் மரணம் எதை நிறைவேற்றியது

நித்திய ஜீவனைக் குறித்த அறிவை பெற்றுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பானது தேவனுடைய தீர்ப்பினால் ஒவ்வொரு மனித ஆத்துமாவிற்கும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பவுல் கூறுகிறதாவது: “கிறிஸ்துவும் மரித்தோர் மேலும் ஜீவனுள்ளோர் மேலும் ஆண்டவராயிருக்கும் பொருட்டு, மரித்தும், எழுந்தும் பிழைத்துமிருக்கிறார்.” (ரோம. 14:9) மரணமென்னும் சிறைச்சாலைக்குச் சென்ற அனைவரையும் கட்டுப்படுத்தும் உரிமையை பெறத்தக்கதாக நமது ஆண்டவர் மனிதனாக வாழ்ந்து, மரித்தார். ஆகவே நிச்சயமாக மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் உண்டு

என்று வேத வாக்கியங்கள் நமக்கு கூறுகின்றன.

பிரேதக் குழிகளிலுள்ள அனைவரும் அவரது சத்தத்தைக் கேட்டு, புறப்பட்டு வருவார்கள் என்று நமது ஆண்டவர் கூறுகிறார். (யோவா. 5:28,29) இது எப்படி நடக்கும் என்று அப். பவுல் 1 கொரி. 15ம் அதிகாரத்தில் விளக்குகிறார். நமது ஆண்டவரின் மரணம் எல்லாருக்குமானது என்று குறிப்பிடுகிறார். “ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறது போல கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள். அவனவன் தன்தன் வரிசையிலே உயிர்ப்பிக்கப்படுவான்.” சபை வகுப்பார் முதன் முதல் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள் என்று கூறுகிறார். மேலும், மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் இல்லாவிட்டால் நமது போதகமும் விசுவாசமும் வீணாயிருக்கும் என்று கூறுகிறார். கிறிஸ்து மரித்தோரி-ருந்து எழுந்ததால், உயிர்த்தெழுதல் உண்டு என்ற ஓர் உறுதிமொழி கிடைத்தது என்று அப். பவுல் முடிக்கிறார்.

சரீரத்தின் உயிர்த்தெழுதல்

மரித்த கோடிக்கணக்கானோரின் சரீரத்தை புதுப்பித்தல் என்பது ஒரு அபத்தமான காரியம். மனித வடிவம் ஒவ்வொரு ஏழு வருடத்திற்கு ஒரு முறை மாறுகிறது என்று விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர். அதாவது ஒரு மனிதன் தன் நாற்பத்து ஒன்பது வருட ஜீவிய காலத்தில் பழைய செல்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டு ஏழு சரீரங்களை பெறுகிறான். எனினும் இந்த சரீர மாறுதல் மனிதனின் தோற்றத்தை பாதிப்பதில்லை. ஒரு காலையோ, ஒரு கையையோ அல்லது ஒரு கண்ணையோ இழந்தாலும் கூட மனித ஆத்துமா தொடர்ந்து இருக்கிறது. ஏனெனில் இந்த அறிவுள்ள மனித ஜீவி, சரீரம் மற்றும் ஜீவன் இணைந்து வந்ததாகும். இந்த ஆத்துமாவை, நபரை புதுப்பிப்பதே தேவனுடைய தீர்மானமாகும். சரீர உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றி அவர் கூறுவதே இல்லை.

சரீர உயிர்த்தெழுதலைப்பற்றிய கோட்பாடு வேத சாஸ்திரிகளுக்கு பெரும் சங்கடங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. சில வருடங்களுக்கு முன்பு செய்தித்தாளில் வெளிவந்த ஒரு கதை பிரபலமாக இருந்தது. ஒரு ஆப்பிள் மரத்தின் கீழ் ஒரு மனிதனின் சவப்பெட்டி புதைக்கப்பட்டிருந்தது. மரத்தின் கீழே தோண்டி பார்த்தபோது அதன் வேர்கள் சவப்பெட்டியை துளைத்துச் சென்று சரீரத்தை உட்கிரகித்துக் கொண்டிருந்தது. அதன் வேர்கள் ஒரு கையைப் போலவும், காலைப் போலவும், மனித அங்கத்தைப் போலவும் இருந்தது. அதாவது அந்த மரம் மனித சரீரத்தின் மேல் ஜீவித்தது. அந்த மரத்தின் ஆப்பிள் எல்லா இடங்களுக்கும் விற்பனைக்கு அனுப்பப்பட்டது. சில பழங்கள் பன்றி போன்ற விலங்குகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டன. சரீர உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றிய கொள்கையை

உடையவர்கள் தங்களது கொள்கைகளை இந்த உண்மைகளுடன் இணைந்து தீர்ப்பது மிகவும் கடினமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது.

மரித்த அதே சரீரமே உயிர்த்தெழுதல்-ல் எழுந்துவரும் என்று வேதாகமத்தில் எந்த ஒரு வசனமும் கூறுவதில்லை. மாறாக “நீ விதைக்கிற போது, இனி உண்டாகும் மேனியை விதையாமல், கோதுமை அல்லது மற்றொரு தானியத்தினுடைய வெறும் விதையையே விதைக்கிறாய். அதற்கு தேவன் தமது சித்தத்தின்படியே மேனியைக் கொடுக்கிறார்” என்று வேதம் கூறுகிறது. தேவனுக்கு சரீரத்தை உண்டாக்குவதில் எந்தவித கஷ்டமுமில்லை, சதுசேயர்கள் தேவனுடைய வல்லமையில் சந்தேகம் உடையவராயிருந்தனர்.

ஒரு பிரமிக்கத்தக்க அற்புதம்

ஒரு சரீரத்தை அதே மூளைத் திறமையுடன், அதே உணர்ச்சியுள்ள ஜீவியை உருவாக்குவதை நமது கற்பனைக்கெட்டாத ஒரு அற்புதமாக நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். எனினும் இதில் முக்கியமான இன்னொரு விஷயம், முழு மனுக்குலத்தையும்-கோடான கோடி ஜனங்களையும் திரும்பி உயிர்த்தெழுப்ப தேவன் தீர்மானித்திருக்கிறார் என்பதே.

தேவையற்ற காரியங்களை, அவைகள் எங்கேயிருந்து வந்தாலும், ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு நாம் தேவனுடைய வார்த்தைகளை பின்பற்ற வேண்டும். “நம்மை ஞானவான்களாக்குகிற வசனத்தை நாம் சாந்தமாய் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.” வேதாகம அதிகாரத்தில் வராத எந்த காரியத்தையும் நாம் ஒதுக்கித் தள்ள வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் வேத வசனத்தில் காண்கிறதைக் காட்டிலும் வேறெதையும் மனிதனால் கொடுக்க இயலாது. மேன்மை, அழகு, நீதி, அன்பு ஆகியவைகளின் சாரமாக வேதாகமம் இருக்கிறது.

ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனத்தில், இயேசு “தம்முடைய ஆத்துமாவை ஊற்றினார் என்றும்,” அவருடைய ஆத்துமாவை “குற்ற நிவாரண ப-யாக ஒப்புக் கொடுத்தார்” என்றும் நாம் வாசிக்கிறோம். (ஏசா. 53: 12,10) மேலும் நாம், “என் ஆத்துமாவைப் பாதாளத்தில் (ஷியோல்) விடீர், உம்முடைய பரிசுத்தவானை அழிவைக் காணவொட்டீர்” (சங். 16:10) என்றும் வாசிக்கிறோம். இந்த தீர்க்கதரிசனத்தை அப். பேதுரு இயேசுவின் ஆத்துமாவை தேவன் பாதாளத்திலே (ஹேடல்) விடமாட்டார் என்று விளக்கிக் கூறுகிறார். (அப். 2:22-32) இயேசுவின் ஆத்துமா கல்லறையிலே விடப்படுவதில்லை.

தமது சொந்த உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து இயேசு கூறியதாவது: “மரித்தேன், ஆனாலும் இதோ, சதா காலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிறேன், ஆமென்; நான் மரணத்திற்கும், பாதாளத்திற்கு முரிய திறவுகோல்களை உடையவராயிருக்கிறேன்.” (வெளி.

1:18) தேவன் அவரை மரண நிலையி-ருந்து மூன்றாம் நாள் எழுப்பினார். அவர் உயிர்த்தெழுந்த அதிகாலையிலே, மரியாளிடம், “என்னைத் தொடாதே, நான் இன்னும் என் பிதாவினிடத்திற்கு ஏறிப் போகவில்லை.... நான் என் பிதாவினிடத்திற்கும் உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கும், என் தேவனிடத்திற்கும் உங்கள் தேவனிடத்திற்கும் ஏறிப்போகிறேன் ” என்று கூறினார். (யோவா. 20:17) பாதாளத்துக்கு (கல்லறை) இறங்கி முதலாவது உயிர்த்தெழுந்தவர் இவர்தான்: மேலும் அவர் தூதர்கள், துரைத்தனங்கள், அதிகாரங்கள், பேர் பெற்றிருக்கும் எல்லா நாமத்துக்கும் மேலாக உயர்த்தப்பட்டார். (எபே. 1:20-23; பி- 2:9-11)

நமது ஆண்டவர் இப்படிப்பட்ட அனுபவங்களை கடந்து வந்ததால், அப்போஸ்தலர் கூறுவது என்னவென்றால், நமது கர்த்தராகிய இயேசுவை கல்லறையி-ருந்துகொண்டு வந்தவரே நம்மையும் கொண்டு வருவார் என்பதாகும். நம்பிக்கையில்லாதவர்களைக் குறித்து நாம் வருத்தப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று அவர் நமக்கு கூறுகிறார். ஏனெனில், இயேசு மரித்தார், மறுபடியும் உயிர்த்தெழுந்தார் என்று நாம் விசுவாசிப்பதால், மரித்த நிலையி-ருக்கிற சகலரையும் அவர் மறுபடியும் ஜீவனுக்குள் கொண்டுவருவார் என்று விசுவாசிப்போமாக.

(1 தெச. 4:13,14) “பிரேதக் குழிகளிலுள்ள அனைவரும் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்டு புறப்படுவார்கள் ” என்று நாம் விசுவாசிப்போமாக (யோவா. 5:28,29) – முதலாவது சபையார். “முதலாம் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பங்குள்ளவன் பாக்கியவானும் பரிசுத்தவானுமாயிருக்கிறான்; இவர்கள் மேல் இரண்டாம் மரணத்திற்கு அதிகாரமில்லை ; இவர்கள் தேவனுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் முன்பாக ஆசாரியராயிருந்து, அவரோட கூட ஆயிரம் வருஷம் அரசாளுவார்கள் ” என்று வேதம் கூறுகிறது. (வெளி 20:6)

இரண்டாம் மரணத்தின் அதிகாரத்திற்கு கீழ் வருகிற மற்றவர்களும் உயிர்த்தெழுத-ல் எழுந்து வருவார்கள். அவர்கள் முற்றிலுமாக எப்பொழுதும் மரணத்தி-ருந்து விடுவிக் கப்பட்டவர்களாக இருப்பார்களா, மாட்டார்களா என்பது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சந்தர்ப்ப காலத்தில் அவர்களது நடத்தையின் மூலம் தீர்மானிக்கப்படும். அந்த காலத்தில் தேவனுடைய கிருபையின் மகா மேன்மையான ஐசுவரியத்தை அவர்கள் அறிவிக்கப் பெறுவார்கள். அவர்கள் தேவனுடன் முழுமையாக இசைவுக்கு திரும்பிவருகிற சந்தர்ப்பத்தைப் பெறும்போது, நித்திய ஜீவனைப் பெறுவார்கள்.

R5612

The Tragedy of Samson சிம்சோனின் சோக முடிவு

நியாயாதிபதிகள் 13: 8-16, 24,25

சிம்சோன் நசரேயனாகப் பிறந்தான்- அவனது பிறப்பு முன்னறிவிக்கப்பட்டது- அவனது ஊழியம் முன்னறிவிக்கப்பட்டது - ஊழியத்தின் மதிப்பு - இஸ்ரவேலை அவன் எப்படி நியாயம் விசாரித்தான்-சிம்சோனின் பலவீனம்-தேவனிடத்தில் அவனது விசுவாசம்- மரணத்தில் அவனது வெற்றி.
“நீ திராட்சரசமும் மதுபானமும் குடியாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிரு.” நியா. 13:4

ஒரு குறிப்பிட்ட பொருத்தனை பண்ணின சகல யூதரும் நசரேயன் என அழைக்கப்பட்டனர். நாசரேத் என்ற நகரத்தில் வசிக்கிறவர்களை இவர்களோடு குழப்பிக் கொள்ளக்கூடாது. இயேசு நாசரேத் என்ற ஊரில் வாழ்ந்தவர். ஆனால் அவர் நசரேய விரதம் உடையவரல்ல. நசரேய விரதம் உடையவர்கள் மதுபானம் பண்ணாமலும் தலைமுடி வெட்டப்படாமலும் இருக்க வேண்டும். சிம்சோன் தனது பிறப்பி-ருந்து இந்த நசரேய விரதம் உடையவனாயிருந்தான். இது கர்த்தருடைய தூதனால் அறிவிக்கப்பட்டு, அவனது பெற்றோர்கள் அவனுக்காக கடைபிடித்து வந்தார்கள். இந்த பொருத்தனை தேவனுக்கும், அவரது ஊழியத்திற்கும் முழுமையாக தன்னை அர்ப்பணித்தலை குறிக்கிறது.

இந்த விரதத்தின் முக்கியத்துவம் அவனது தாயின் மனதில் பதியவைக்கப்பட வேண்டும் என்ற

கருத்தில் சிம்சோன் பிறப்பிற்கு முன்னதாக இரண்டு தடவை கர்த்தருடைய தூதனானவர் அவனது பெற்றோருக்கு அறிவித்தார். ஏனெனில் அவர்களது குழந்தை அனுகூலமான மனோசக்தி உடையவனாக இருக்க வேண்டும். மனோ பலத்தையும் சரீர பலத்தையும் எந்த அளவுக்கு தங்களது குழந்தைகளுக்கு கொடுக்க முடியும் என்பதை அவனது பெற்றோர்கள் உணர்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் தங்களது சந்ததியினருக்கு மனோபலத்தை கொடுக்க ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும்.

ஜீவன் என்கிற உயிர்சக்தி தகப்பனிடமிருந்து வரும்போது, குணலட்சணத்தை தருவதில் தாய் அதிக பங்கு வகிக்கிறாள். குழந்தை பிறப்பதற்கு முன்னதாக தாயின் பலவீன நிலைமையை தகப்பன் உணர்ந்து, அறிவுபூர்வமான, ஆவிக்குரிய செல்வாக்கை தாயை சுற்றிலும் இருக்கும்படி

அவனது உரிமைகளை பயன்படுத்தி செய்ய வேண்டும். இப்படியாக தகப்பன், தாயின் சிந்தனையை வார்ப்பு செய்து அவர்களை மேன்மையான வழிமுறைக்கு வழிநடத்த வேண்டும். இதனிமித்தம் தாயானவள் உயர்ந்த, சிறப்பான குறிக்கோள்களை தனது குழந்தையிடம் பதிய வைக்கிறாள். இதனிமித்தம் குழந்தையானவன் தனது குடும்பப் பெயரை மகிமைப் படுத்துகிறவனாகவும், அவனது இனத்தாருக்கு ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவனாகவும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தேவனுடைய ஊழியக்காரனாகும்படி தகுதியுள்ளவனாகிறான்.

தெய்வீக வாக்குத்தத்தத்தின்படி சிம்சோன் இஸ்ரவேய்—ன் நியாயாதிபதிகளில் ஒருவனாக ஆக வேண்டியவனாயிருந்தான். அதாவது இஸ்ரவேய்—ன் இரட்சகரில் ஒருவனாக ஆகவேண்டியவனாயிருந்தான். சந்தர்ப்பத்தை பார்க்கும்போது விடுதலை அவசியமாயிருந்தது தெளிவாக இருக்கிறது. பெ—ஸ்தர் பலஸ்தீனாவின் தென்மேற்கு பகுதியில் வசித்து வந்தனர். அவர்கள் கடற்கொள்ளையராகவும், இஸ்ரவேயலரின் விளைச்சலை கொள்ளையடிப்பவர்களாகவும், கடல் பிரயாணிகளாகவும் இருந்தனர். அவர்கள் யுத்த பிரியராயும், உற்பத்தி செய்வதில் அறிவாளிகளாகவும் இருந்தனர். அவர்கள் இஸ்ரவேயலரின் ஆயுதங்களை பறித்துக் கொண்டது மாத்திரமல்ல, இருப்பு ஆயுதங்களையோ, கருமான் வேலையையோ அவர்கள் செய்யாதபடி தடை செய்தனர். இப்படியாக பல வகையில் இஸ்ரவேயலர்களை அடிமைப்படுத்தி, வரி வசூ—த்து வந்தனர்.

இந்த காலத்தில்கூட (1915) கடலாதிக்கம் உள்ள ஒரு நாடு இந்தியாவை அடக்கி கீழ்ப்படுத்தி வருகிறது. ஆலைகளுக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் அங்கிருந்து தொழிலாளர்களை கொண்டு வருகின்றனர். பெ—ஸ்தர்கள் வெளியரங்கமான கொடூரமான, மிருகத்தனமான முறைமைகள் இல்லாமலேயே இஸ்ரவேயலர்களிடமிருந்து நவீன முறைமைகளின்படி கொள்ளையடித்து அதிகமான வருமானத்தை பெற்று வந்தனர். சிம்சோன் ஒரு போர் வீரனாக பெ—ஸ்தர்களுக்கு பல வகைகளில் அதிகமான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துவதும், ஒரு யுத்த தந்திரமுள்ளவனாக பெ—ஸ்தர்களின் கோதுமை வயல்களை நரிகளைக் கொண்டு அழிப்பதுமே அவன் தமது மக்களுக்கு செய்த ஊழியமாக இருந்தது. எதிரிகளின் கொடுமைகளால், உற்சாகம் குன்றி முற்றிலும் நம்பிக்கையற்று இருந்த அவனது ஜனங்களுக்கு இப்படியாக புத்துணர்வு ஊட்டியதுதான் சிம்சோனின் வேலைகளில் மிக முக்கியமானதாக இருந்தது. தன் ஜனங்களுக்காக ஊழியம் செய்யவும், அவர்களை விரோதிகளிடமிருந்து விடுவிக்கவும் வாழ்க்கையை அர்ப்பணம் செய்த ஒரு

மனிதன், தேச பக்திக்கு ஒரு பெரும் தூண்டுகோலாகவும், அதன் பலனாக தேவ கிருபையையும் செழிப்பையும் எதிர்பார்ப்பவனாகவும் இருக்க வேண்டும்.

ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய சில காரியங்கள்

யூதர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் அல்ல என்பதையும், இயேசுவினாலும் அவரது அப்போஸ்தலர்களாலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட கட்டளைகள் யூதர்களுக்கு பிரயோகிக்கத்தக்கது அல்ல என்பதை நாம் மறக்கக்கூடாது. வேதத்தின்படி மோசேயும், இஸ்ரேயல் தேசமும் தேவனுடைய வீட்டின் பணிவிடைக்காரர்கள். (எபி. 3:5-6) அவர்கள் தேவனுடைய கட்டளைக்கு உண்மையாகவும், கீழ்ப்படிதலுடனும் ஊழியம் செய்ததால் அதற்கு ஏற்றாற்போல தேவ ஆசீர்வாதங்கள், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டன. ஆனால் கிறிஸ்துவின் சபைக்கு பொருந்தக்கூடிய “பரிசுத்தவான்கள்” என்கிற வார்த்தை யூத விசுவாசிகளுக்குரியதல்ல.

யூதர்களுக்கும், கிறிஸ்தவர்களுக்கும் உள்ள இன்னொரு வித்தியாசம் என்னவென்றால், யூதர்களின் விசுவாசத்திற்கு அவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவைகள் பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள். ஆனால் கிறிஸ்தவர்களுக்கோ இம்மைக்குரிய துன்பம் மற்றும் விசுவாசம், பொறுமை, அன்பு, உண்மையின் மாறாத் தன்மை ஆகியவற்றில் ஏற்படும் சோதனைகள் மட்டுமின்றி ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களும் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இருவித யுகங்களுக்கும், இருவித கட்டளைகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நாம் மனதில் வைக்கவில்லையென்றால் நாம் தொடர்ந்து குழப்பத்தில் தான் இருப்போம்.

தேவனுடைய பிரமாணத்தின்படி, சிம்சோன் உண்மையுள்ள பணிவிடைக்காரனாக மதிப்பிடப்பட்டான். தேவனிமித்தம் உடன்படிக்கைக்குட்பட்ட இஸ்ரவேயலருக்கு இருக்கவேண்டிய தெய்வீக தேவைகள் அவனது விசுவாசத்தில் அடங்கியிருந்தது. அவனது விசுவாசம் அவனது சகல கிரியைகளிலும் தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அவனது முழு வாழ்க்கையும், அவனது ஜனங்களுக்கு ஊழியம் செய்வதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. விசுவாசத்தினால் ஜெயங்கொண்டவர்கள் மற்றும் தெய்வீக அங்கீகாரத்தைப் பெற்றவர்கள் என்ற சாட்சியம் பெற்றவர்களை பட்டிய—டும்போது பரி. பவுல் எபிரேயர் 11:32ல், சிம்சோனையும் ஆதிகால விசுவாசியாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

சிம்சோன் ஒரு கிறிஸ்தவனோ, அல்லது கிறிஸ்தவனுக்கு ஒரு முன்மாதிரியோ அல்ல. கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் சுயத்தை தியாகம் செய்வதில் நிலைத்திராமல் அநேக விதங்களில்

அவன் மாம்சத்தின்படி நடந்தான். அவன் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவன் அல்ல என்பதை நாம் நினைவு கூரவேண்டும். பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்குப் பிறகுதான் “கிறிஸ்துவின் புது சிருஷ்டிகளாக” கர்த்தருடைய ஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டார்கள். சிம்சோன் மேல் கர்த்தருடைய ஆவி இருந்தது என்று நாம் வாசிக்கிறோம். தேவனுடைய தீர்மானத்தி-ருக்கிற சில காரியங்களை செய்து முடிக்கவும், அவருடைய சித்தத்தின்படி சில காரியங்களை எழுதவும் தீர்க்கதரிசி மற்றும் ஆதிகால விசுவாசிகள் மேல் கர்த்தருடைய ஆவி வந்தது. இப்படிப்பட்ட இயந்திரம் போன்ற செயலுக்கான பரிசுத்த ஆவிக்கும், சவிசேஷ யுகத்தில், கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலுக்காக கொடுக்கப்படுகிற பரிசுத்த ஆவிக்கும் உள்ள வேறுபாட்டையும் பெருத்த வித்தியாசத்தையும் நாம் மனதில் வைக்க வேண்டும்.

நாம் பரிசுத்த ஆவியை, புத்திர சவிகாரத்தின் ஆவியை பெற வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். அது நமது வாழ்க்கையில் அதிகதிகமாக வியாபிக்க வேண்டும், பரலோகத்திருக்கிற நமது பிதாவைப் போல அது நம்மை மென்மேலும் மாற்றுகிறது. சாந்தம், தயவு, பொறுமை, நீடிய பொறுமை, சகோதர அன்பு மற்றும் அன்பு ஆகிய பரிசுத்த ஆவியின் கிருபை மற்றும் கனிகளில் அபிவிருத்தி மற்றும் வெளிப்படுத்துதல் மூலமாக அன்பிலும், அறிவிலும், கிருபையில் வளர்ந்து உதாரண புருஷர்களாக ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் இருப்பார்கள்.

மரணத்தில் ஜெயம்

ஒரு ஸ்திரீயே சிம்சோனின் அழிவுக்கு காரணமாயிருந்தான். அவன் அவனை நம்பினான். அவள் அவனைக் காட்டிக் கொடுத்தாள். மது பானத்துக்கு விலகியிருக்க வேண்டும், தலைச்சவரம் பண்ணக்கூடாது என்கிற ஒரு பொருத்தனையின் கீழ் அவன் இருந்தான் என்பதை அவளுக்குச் சொன்னான். மேலும் இந்த பொருத்தனையை மீறினால் அவனது விசேஷித்த பலம் அவனைவிட்டு நீங்கிவிடும் என்றும் சொன்னான். அவன் நித்திரை செய்த போது வஞ்சககாரியான அந்த பெண் அவனது தலையை சிரைத்து, “சிம்சோனே, பெ-ஸ்தர் உன்மேல் வந்துவிட்டார்கள்” என்று கூறி அவனை எழுப்பினாள். அந்த பொருத்தனை மீறப்பட்டதால், அவனது விசேஷித்த பலம் அவனைவிட்டு நீங்கிவிட்டது.

சிம்சோனின் எதிரிகள் அவனை பிடித்து, அவன் கண்களை குருடாக்கி, சிறைச்சாலையில் மாவரைத்துக் கொண்டிருக்கும்படி அவனை அடிமையாக்கி வைத்திருந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு பெரிய விருந்தில் வேடிக்கைக் காட்டும்படி அவனை கொண்டு வந்தார்கள். அவன் அந்த கட்டடத்தின்

கூரையைத் தாங்குகிற இரண்டு முக்கியமான தூண்களின் அருகே நின்றான். தேவனிடம் ஜெபித்து, அந்த இரண்டு தூண்களையும் சாய்த்து, முழு கட்டடத்தையும் தரை மட்டமாக்கினான். இப்படியாக பெ-ஸ்தரின் பிரபுக்களையும், தலைவர்களையும், அழித்து தமது ஜனங்களுக்கு இரட்சிப்பை ஏற்படுத்தினான். இவ்விதமாய் அவன் உயிரோடிருக்கையில் அவனால் கொல்லப்பட்டவர்களைக் காட்டிலும், அவன் சாகும்போது அவனால் கொல்லப்பட்டவர்கள் அதிகம். நாம் ஒரு சரியான கோணத்தில் பார்ப்போமானால், தேவனிடத்தில் சிம்சோன் வைத்த விசுவாசமும், அவரது சித்தத்தை நிறைவேற்ற விருப்பமுள்ளவனாயிருந்தான் என்பதும் அவனது வாழ்க்கை முழுவதும் தொடர்ந்து வெளியரங்கமாயிருக்கிறது. அவன், “விசுவாசத்தினாலே நற்சாட்சி பெற்றான்.”

கிறிஸ்தவர்களுக்குக்கான பாடம்

வாழ்க்கையில் ஒரு இலக்கு இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு முக்கியத்துவத்தை சிம்சோனின் அனுபவத்தின் மூலம் நாம் கற்றுக்கொள்ளலாம். ஒருவனுக்கு நோக்கம் என்று ஒன்று இல்லையென்றால், அவனது வாழ்க்கையில் எதையும் சாதிக்க முடியாது. திறமையில்லாத காரியங்களில் பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளை உற்சாகப்படுத்தாமல், திறமையும், தகுதியும் உள்ளவைகளில் அவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும்.

“துணிச்சலுடன் ஒரு நல்ல நோக்கத்தை உடையவனாயிரு, துணிச்சலுடன் அதை அறியும்படிச் செய்.”

பன்னிரண்டு முதல் பதினாறு வயது பருவத்தில் உள்ள பிள்ளைகளை சரியானபடி வழிநடத்தினால் அவர்களை உயர்ந்த மனிதர்களாகவோ, உயர்ந்த பெண்மணியாகவோ ஆக்க முடியும். ஆனால் நெறிதவறிய வழியில் நடத்தப்பட்டால் அவர்கள் கெட்டவர்களாக ஆவார்கள். ஒவ்வொரு பெற்றோரும், காப்பாளரும் இவைகளை புரிந்துகொண்டு அதற்கேற்றாற்போல் பிள்ளைகளை வளர்க்க வேண்டும், வழிநடத்த வேண்டும்.

அது மாத்திரமல்ல, இளமைப் பருவம் உயர்ந்த நிலைக்கு செல்லும்படியாக பாடுபட்டு உழைக்கும் எண்ணமும், வாழ்க்கையை புரிந்துகொள்ளக் கூடிய ஒரு பருவமாக இருப்பதால், சரியான திசையில் அவர்களை செலுத்தினால் நல்ல பலன் கிடைக்கும். இந்த பருவம்தான் தீமையை எதிர்த்து நன்மைக்கும், தப்பறையை எதிர்த்து உண்மைக்கும் தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணிக்கவும், சிருஷ்டிகரை நோக்கிச் செல்லவும் பிள்ளைகளை வழிநடத்தி

வெற்றிபெறவும் சரியான காலமாகும். இந்த காரியங்கள் முற்றிலுமாக கவனம் செலுத்தப்பட்டால் ஒழுக்கமுள்ள சீலர்கள் உலகில் அதிகம் பெருகுவார்கள்.

இன்னொரு பாடம் பொருத்தனையைப் பற்றியது. பொருத்தனை என்பது தானே முன்வந்து செய்யும் காரியம். பொருத்தனை பண்ணும்படி யாரும் கட்டாயப்படுத்தப்படுவதில்லை. ஒரு பொருத்தனை ஒரு தடவை செய்யப்பட்டால் அது உண்மையுடன் கடைபிடிக்கப்பட வேண்டும், அதன் பலனும் கிடைக்கும். நாம் மனிதர்களிடமோ, சமூக, மத அமைப்புகளிடமோ பொருத்தனை பண்ண வேண்டும் என்று அறிவுரை வழங்கவில்லை. தேவனிடம் அவர் மேல் வைத்துள்ள விசுவாசத்தினிமித்தம் நாம் பொருத்தனை பண்ணவேண்டும் என்று கூறுகிறோம். எந்த ஒரு பொருத்தனை செய்து அதை மீறுவதைக் காட்டிலும் பொருத்தனை பண்ணாதிருப்பது நல்லது என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். பொருத்தனையை மீறுவது மனசாட்சியை

பலவீனப்படுத்துகிறது. அதை கடைபிடிப்பதோ, முழு வாழ்க்கையும் பலப்படுத்துகிறது. தேவனுடைய ஊழியத்தை இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் செய்ய தயார்படுத்தி தகுதியுள்ளவனாக்குகிறது. திறமையாக ஊழியம் செய்ய நல்ல குணலட்சணம் உடையவர்களை தேவன் தேடுகிறார்.

“எழும்பு, தயங்காதே, தேவனுடைய பரிசுத்தவானே, தடுக்கும் சுமைகள் உனது தோளி-ருந்து பறக்கட்டும்; தைரியத்துடனும், ஞானத்துடனும் இரு, பாவத்தையும் பூமியின் மண்ணையும் உதறித்தள்ளு, மணவாளனுடன் உள்ளே நுழையும்படியாக, விழித்திருந்து ஜெபம் பண்ணு! உனது ஆயுதங்களைப் பூட்டிக்கொள்; ஆயுதந்தரித்த பகைவனை எதிர்கொள்; பரலோக பட்டயத்தால் மரண அடி கொடுத்து தாக்கு; முன்னேறு, இன்னும் முன்னேறு தெய்வீக பரிசும், ஜெபமும் உனதாகும்வரை, கிரீடத்தை வெற்றிக்கொள்.”

R5613

King David's Great - Grandmother தாவீது ராஜாவின் கொள்ளுப்பாட்டி ரூத் 1

ஒரு நல்ல கதை - இஸ்ரவேலர்களின் சொந்தநாட்டு வாழ்க்கை-மட்டத்திற்கு கீழே-நல்ல ஜனங்கள் வழிதவறி செல்லுதல் - நகோமி திரும்பி வருதல்-ரூத்தின் மனமாற்றம்-என்ன விலை கொடுத்தாள்-அவள் பெற்றது என்ன.

“உம்முடைய ஜனம் என்னுடைய ஜனம்; உம்முடைய தேவன் என்னுடைய தேவன்.” ரூத். 1:16

பென்ஜமின் ஃபிராங்க்ளின் என்ற அமெரிக்க மந்திரி பாரீசில் ஒரு மாலை வேளையை இலக்கிய அறிஞர்களுடன் கழித்தார். அப்பொழுது அவர் தனது சட்டைப்பையி-ருந்து இந்த நிகழ்ச்சிக்காக தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு குறிப்பு அட்டையை எடுத்துக்கொண்டு, “மிகவும் பழமையான ஒரு புத்தகத்தை படித்தபோது, என்னைக் கவர்ந்த ஒரு இலக்கிய பகுதியை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அது உங்களுக்கும் மிகவும் பிரயோஜனமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். நீங்கள் அனுமதித்தால், அதை வாசிக்கிறேன் என்று கூறினார்.” உண்மையில் அது நமது பாடத்தின் கதையாகும். அதாவது ரூத் புத்தகத்தின் முழு கதையாகும். அதை அவர் கூறியபோது, ஒரு பழங்கால சரித்திரத்தில் இவ்வளவு ஓர் அழகான, இலட்சியத்தைக் குறித்த ஒரு கதை இருப்பதை மிகவும் ஆச்சரியத்துடனும், சந்தோஷத்துடனும் கேட்டார்கள். இதை வேதாகமத்தி-ருந்து எடுத்ததாக அவர் கூறியபோது மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ஏனெனில் அந்த காலக்கட்டத்தில் பிரெஞ்சு தேசத்தின் இலக்கிய வட்டாரத்தில் கடவுள் இல்லை என்றும் அல்லது

கடவுளைப் பற்றி அறிவது இயலாது என்றும் நம்புகிறவர்கள்தான் அதிகமாக இருந்தனர்.

ரூத் புத்தகத்தின் கதை இஸ்ரவேலர்களின் காரியங்களின் ஒரு கண்ணோட்டத்தை கொடுக்கிறது; மத காரியங்களில் ஆர்வம் இருந்ததையும், யுத்தங்கள், அடிமைத்தனம் முதலானவைகளைக் குறித்தும் அது நமக்கு கூறுகிறது. ஒவ்வொரு ஜனங்களின் ஒவ்வொரு சரித்திரமும் நமது கவனத்தை மிகவும் ஈர்க்கிறது. அதன் ஆரம்பம், “தாவீதின் நகரமாகிய” பெத்லெகேம் ஆகும். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு பிறகு “தாவீதின் குமாரனும் தாவீதின் ஆண்டவருமாகிய” இயேசு அங்கேதான் பிறந்தார். அவர்களது பெயர்களின் பொருள் அவர்களது குடும்பத்தின் இறை உணர்வுகளை காண்பிக்கிறது. புருஷனின் பெயர் எ-மெலேக்கு, “என் தேவன் ராஜா” என்ற அர்த்தமுடையது, அவன் மனைவியின் பெயர் “நகோமி,” அதன் பொருள் “யெகோவாவின் சந்தோஷம்,” அவர்களது இரண்டு மகன்களின் பெயர், மக்லோன், கி-யோன் என்பதாகும்.

உலக காரியங்களுக்காக இறை காரியங்களை ப-யிடுவது எப்பொழுதும் நல்ல

கொள்கை அல்ல என்ற காரியத்தை நாம் கற்றுக்கொள்வது பிரயோஜனமானது. சகல கிறிஸ்தவர்களின் நோக்கம் “தேவன் தான் முதலாவது” ஆக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் மோவாப் தேசத்திற்கு சென்றது தேவனுடைய ஊழியத்தை செய்வதற்காக என்று கூறுவது சரியாக இருக்காது. ஏனெனில் மோவாபியர்கள் லோத்தின் சந்ததியினராக இருந்தாலும், அதனிமித்தம் இஸ்ரவேலர்களுக்கு உறவினர்களாக இருந்தாலும், ஏறக்குறைய ஒரே மொழியை பேசினாலும், தேவனுடைய உடன்படிக்கை ஆபிரகாமின் சந்ததியினரோடு மட்டுமே இருந்தது. எனவே மோவாபியர் மற்ற புறஜாதியினரைப் போல அந்நியரும், பரதேசிகளுமாய் இருக்கிறார்கள். மோவாபியர்களை மனமாற்றம் செய்ய முயற்சிப்பதும் சரியாக இருக்காது. ஏனெனில் தேவன் மோவாபியர்களை அழைக்காமல் இஸ்ரவேலர்களை மட்டுமே அழைத்தார். “பூமியின் எல்லா வம்சங்களுக்கும் உங்களை மாத்திரம் அறிந்துகொண்டேன்.” ஆமோஸ் 3:2

அநேக கிறிஸ்தவர்கள் இதே மாதிரி தவறைத்தான் செய்கிறார்கள். உண்மையிலேயே கிறிஸ்தவர்கள் எல்லா வகைகளிலும் மிகவும் பொறுப்புள்ளவர்கள். ஏனெனில் அவர்கள் தேவனிடம் மேன்மையான உறவு வைத்திருப்பவர்கள். அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தைப் பற்றிய தெளிவான அறிவும் “தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியை” உடையவர்களாயிருக்க வேண்டும். இரண்டு மகன்களையும் புறஜாதி தேசத்திற்கு அழைத்துச் சென்றது ஞானமான செயல் அல்ல, ஏனெனில் அங்கே அவர்கள் அசுத்தம் அடைய ஏதுவுண்டு. அதற்கு பதிலாக, தேவன் பேரில் உள்ள விசுவாசத்தை பாதுகாக்கும் பொருட்டு அவர்கள் அதிக சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இதை எல்லாம் நகோமியும் உணர்ந்திருந்தான். “கர்த்தருடைய கை எனக்கு விரோதமாயிருக்கிறதினால், உங்கள் நிமித்தம் எனக்கு மிகுந்த விசனம் இருக்கிறது” (ரூத் 1:13) என்று அவள் கூறியதி-ருந்து இது தெரிகிறது. இங்கே அவளுக்கு விரோதமாயிருந்த கர்த்தருடைய கை, மறுபடியும் அவளுக்கு ஆதரவாக இருந்தது என்றும், அது அவள் மேல் சிரத்தை கொண்டு மறுபடியுமாக அவளை வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்கு கொண்டுவந்தது என்பதையும் நாம் தெரிந்துகொள்கிறோம்.

இரண்டு அழகான குணங்கள்

நகோமி (யெகோவாவின் சந்தோஷம்) ஒரு இனிமையான குணமுடையவளாயிருந்திருக்க வேண்டும். அவளுடைய மருமக்கள் அவள்மேல்

வைத்திருந்த அன்பி-ருந்து இது தெரிகிறது. அவர்கள் இருவரும் தங்கள் சொந்த நாட்டை விட்டு அவளோடு செல்ல தயாராயிருந்தார்கள்; அவளோடே புறப்பட்டார்கள். ஆனால் நகோமி, அவர்கள் அவளோடே வந்தால், அவர்கள் அந்நியர்களாகவும், அது அவர்களுக்கு அந்நிய தேசமாகவும் இருக்கும் என்றும், இங்கே ஒரு குடும்பத்திற்காக எதிர்பார்த்து ஏங்கிக் கொண்டிருப்பது போல் அங்கேயும் ஏங்க வேண்டியிருக்கும் என்று கூறி, அவர்களைத் தாய் வீட்டுக்கு திரும்பி போகச்சொல்-, அவர்களது பழைய பழக்க வழக்கங்களை கடைபிடிக்கும்படியும், மறு திருமணம் செய்துகொள்ளுமாறு தனது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தினாள்.

அவர்களுள் ஒருத்தி தன் மாமியை முத்தமிட்டுச் சென்றாள். ஆனால் ரூத்தோ அவளை விடாமல் பற்றிக்கொண்டாள். அவள் பேசிய வார்த்தைகள், என்றென்றும் குறிப்பிடும்படியான ஒரு நல்ல இலக்கிய மொழியில் கீழே சொல்லப்பட்டுள்ளது.

“நான் உம்மை பின்பற்றாமல் உம்மை விட்டுத் திரும்பி போவதைக் குறித்து என்னோடே பேச வேண்டாம்; நீர் போகும் இடத்திற்கு நானும் வருவேன்; நீர் தங்கும் இடத்தில் நானும் தங்குவேன்; உம்முடைய ஜனம் என்னுடைய ஜனம், “உம்முடைய தேவன் என்னுடைய தேவன், நீர் மரணமடையும் இடத்தில் நானும் மரணமடைந்து, அங்கே அடக்கம்பண்ணப்படுவேன்; மரணமேயல்லாமல் வேறொன்றும் உம்மைவிட்டு என்னை பிரித்தால், கர்த்தர் அதற்குச் சரியாகவும் அதற்கு அதிகமாகவும் எனக்கு செய்யக்கடவர்.”

ரூத் மதமாற்றம் செய்யப்பட்டாள் என்று நாம் சொல்லும்போது, அவள் கிறிஸ்தவளாக மாறினாள் என்றோ, கிறிஸ்தவ வாக்குத்தத்தங்களுக்கு உரிமைக்காரியானாள் என்றோ அர்த்தமாகாது. இயேசுவானவர் தமது மாம்சமாகிய திரையின் வழியாய், மரணத்தின் மூலமாய், “புதிதும் ஜீவனுமான மார்க்கத்தை உண்டு பண்ணுவதற்கு” முன்னால் அது மாதிரி யாரும் ஆனதில்லை. அவள் யூதாயிசத்திற்கு மதமாற்றம் செய்யப்பட்டாள். நகோமியின் விசுவாசமுள்ள வாழ்க்கைக்கு இது ஒரு நல்ல சாட்சியாக இருக்கிறது. (ரூத். 1:16-17)

உறுதியான தீர்மானத்தின் மதிப்பு

இங்கு ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிடுவது மிகவும் பிரயோஜனமாயிருக்கும். அதாவது ரூத் எடுத்த உறுதியான, உடன்பாடான தீர்மானமாகும். இது கொஞ்ச நாள் யூதேயாவில் வாழ்ந்து பார்க்கலாம் என்று முயற்சிக்கிற ஒரு தீர்மானமல்ல, மரணம் வரையான ஒரு தீர்மானமாகும். இந்த விஷயத்தில் எல்லா மதமாற்றமும் ஒரே மாதிரி இருக்கிறது. உதாரணமாக கிறிஸ்தவர்கள் உலகத்தையும், அதன் காரியங்களையும், அதன் ஆசைகள் அனைத்தையும்

விட்டு, கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் முழுவதுமாக தன்னை அர்ப்பணிக்கும்வரை அவர்கள், உண்மையான கிறிஸ்தவர்களாகிறதில்லை. நமது ஜீவனைப் பற்றிய உறுதியான தீர்மானத்தின் மதிப்பை அரிதாக நாம் அதிக மதிப்பீடு செய்வோம். சரியான தீர்மானம் இல்லாததால் ஆயிரக்கணக்கான ஜீவன்கள் அழிகின்றன. “நம்முடைய அழைப்பையும் தெரிந்துக் கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்தும்” நம்பிக்கைக்கு தேவனுக்கான உறுதித் தன்மையே ஒரே நிபந்தனையாகும்.

யூத ஜனங்களுக்கான தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தின்படி உண்மையினிமித்தம், நகோமியும், ரூத்தும் கர்த்தரிடத்திற்கும், அவரது பிள்ளைகளிடத்திற்கும், வாக்குத்தத்தமும் உடன்படிக்கையும் உள்ள தேசத்திற்கும் திரும்பி வந்ததால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார்கள். மாம்சீக இஸ்ரவேலுக்கு அறிவிக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தம் பூமிக்குரியது என்பதையும், ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலுக்கு கொடுக்கப்பட்டது பரலோகத்துக்குரியது என்பதையும் நாம் நினைவு கூரவேண்டும்.

உண்மையிலேயே ஏழ்மையினிமித்தம் பெத்லெகேம் வந்தபோது, அவள் அநுசரித்த காரியத்தில் நகோமியின் உயர்ந்த குணமும், ஞானமும் வெளிப்படுகிறது. அவளது கணவனுக்கும், மகன்களுக்குமுரிய நிலத்தை சீர்படுத்த முடியாமல் இருந்தாள். அவள் பிச்சை எடுக்கவோ, அல்லது தனது மருமகள் ரூத்தை பிச்சையெடுக்கச் சொல்லவோ இல்லை. ரூத்தும் மற்ற ஏழை ஸ்திரீகளைப்போல, வெளியே சென்று அறுக்கிறவர்கள் பிறகே கதிர்களை பொறுக்கும் வேலையைச் செய்தாள். தேவன் தம்முடைய பிரமாணத்தில் ஏழைகளுக்குக்கென்று ஒரு ஏற்பாட்டை செய்திருந்தார். அதாவது வய-ன் ஓரத்தில் உள்ள கதிர்களை ஏழைகளுக்கென்று அறுக்காமல் விட்டுவிட வேண்டும் என்று கட்டளை கொடுத்திருந்தார். நகோமி தனது புருஷன் எ-மெலேக்கின் உறவுக்காரனும் மிகுந்த ஆஸ்திக்காரனுமான போவாஸ் என்பவனுடைய வயலுக்கு செல்லும்படி ரூத்துக்கு யோசனை கூறினாள்.

தாவீது ராஜாவின் கொள்ளுப்பாட்டி

நகோமி யூகித்திருந்தபடி, மிகுந்த ஆஸ்திக்காரனாகிய போவாஸ், தனது வய-ல் கதிர் பொறுக்குகிற அடக்கமான இளம்பெண் ரூத் யார் என்பதையும், திருமணம் மூலமாக அவள் தனக்கு உறவுக்காரி என்பதையும் புரிந்துகொண்டாள். அவன் யூத சட்டமுறைமைகளை அநுசரித்ததின் மூலம் ரூத் அவனது மனைவியானாள். இவர்களது மகன் ஒபேத்

ஈசாயைப் பெற்றான்; ஈசாயின் மகன்களில் இளையவன் தாவீது ஆகும். இப்படியாக புறஜாதி வம்சத்தாளாகிய ரூத் ராஜா வம்சத்தினாளாள். இதன் மூலம் தாவீதுக்கும் தாவீதின் குமாரனாகிய இயேசுவுக்கும் மூதாதையர் ஆனாள்.

வேதாகமம் மிகவும் உண்மையான புத்தகம். ராகாப் என்ற எரிகோவின் வேசி, திருமணத்தின் மூலம் யூத நாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அதன் மூலம் தாவீது, சாலொமோன், இயேசு ஆகியோருக்கு மூதாதையர் ஆனாள் என்பதை வேதம் மறைக்கவில்லை. ரூத் கூட ஒரு அந்நிய பெண், புறஜாதிக்காரி, விக் கிர ஆராதனைக்காரி என்பதையும் வேதம் மறைக்கவில்லை. வேறு எந்த புத்தகமும் இப்படி உண்மையானதாக இல்லை. அதேபோல புதிய ஏற்பாடு, தன் சொந்த குருவையே காட்டிக் கொடுத்த ஒரு சீஷனைக் குறித்தும், எல்லாரும் எப்படி அவரை விட்டுவிட்டு ஓடினார்கள் என்பதையும் பரிசுத்த பேதுரு எப்படி அவரை மறுத-த்து சபித்தார் என்பதையும் பரி. பேதுருவும், யோவானும் ஆலயத்தில் போதித்தப் பொழுது ஜனங்கள் அவர்களை படிப்பறியாதவர்கள் என்றும் பேதமையுள்ளவர்கள் என்றும் உணர்ந்து கொண்டார்கள் என்பதையும் கூறுகிறது.

அதேபோல், தாவீது ராஜா, மற்றும் இன்னும் ராஜ குடும்பத்தினரின் பாவங்களையும், பலவீனங்களையும் மூடவுமில்லை, மறைக்கவுமில்லை. அவைகளெல்லாம் வெளியரங்கமாக்கப்பட்டு, தண்டிக்கப்பட்டு, அந்த தண்டனைகள் எல்லாம் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குற்றம் செய்தவர்களின் மன வருத்தமும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நேர்மையான எழுத்தாளர்களை நாம் நம்புகிறோம். இந்தக்கால சரித்திரத்தில் கூட இப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் மேல் நம்பிக்கை வைக்க விரும்புகிறோம். வேதாகம சரித்திரத்தின் நம்பகத்தன்மையோடு இந்த கால சரித்திரம் எதுவும் ஒப்பிடப்பட முடியுமா என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

ஒரு கிறிஸ்தவனாக ஆவது எப்படி?

இந்த பாடத்தில் உணர்ச்சியூர்வமாக வேண்டுகோள் செய்வதற்கான முயற்சியில் நாங்கள் ஈடுபடவில்லை. இயேசுவின் வார்த்தைகளி-ரூந்து, நாங்கள் யோசனையாக கூறுவது என்னவென்றால், ஆண்டவருடன் சேர்ந்து அவரது பின்னடியாராக மாற விரும்புகிறவர்கள் ஆண்டவர் கூறுவதுபோல முதல் அமைதியாக “அமர்ந்திருந்து செல்லும் செலவை கணக்குப் பார்க்கக்கடவன்.” லூக்கா 14:30. சரியான மன அமைதிக்கும், சரியான கிறிஸ்தவனாக அபிவிருத்தி அடைவதற்கும், சுவீசேஷயுக சட்டதிட்டங்களுக்கும் கீழாக பரிசுத்தவாங்களுடைய சுதந்தரத்தில் பங்கடைவதற்கும் அவசியமான உறுதியான தீர்மானத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் குறித்து நாங்கள்

உங்களை ஊக்குவிக்கும் வண்ணமாக எடுத்துக் கூறுகிறோம். (கொலோ. 1:12)

தன்னுடைய இருதயத்தை தேவனிடம் அர்ப்பணம் பண்ண தீர்மானிக்கிறவர்கள், “வானத்தின் கீழெங்கும், மனுஷர்களுக்குள்ளே இயேசுவின் நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவில்லை” என்பதை அறிய வேண்டும். இதன் மூலம் தேவனுடைய கிருபைக்கு திரும்ப முடியும்; தேவனுடைய குமாரர்களின் வீட்டிலே நுழைவதற்கு அனுமதி கிடைக்கும். அவருடைய நாமத்தில், நாமத்தின் மூலம், நாமத்தினால் என்பதற்கு, தேவனிடத்தில் விசுவாசம் வைப்பது, அவருடைய சட்டதிட்டங்களுக்கு கீழ்ப்படிவது போன்ற அர்த்தத்தைக் குறிக்கும். ஆனால், தீர்மானம் முடிவாகும்போது, “உம்முடைய தேவன் என்னுடைய தேவன்” என்ற பொருளுடையதாகும்.

கிறிஸ்து மூலம் தேவனுடைய குமாரர்களின் வீட்டில் சேருவதற்கு தீர்மானம் முடிவானது. இங்கே நாங்கள் எந்த சபை பிரிவுடனும் சேரும்படியோ, வேதாகம பிரிவுடன் சேரும்படியோ சிபாரிசு பண்ணவில்லை என்பதை கவனிக்க வேண்டும். வேத போதனை என்னவென்றால், தேவனுடைய குமாரரின் வீட்டின் அங்கத்தினராவதற்கு, கிறிஸ்துவோடு இணைக்கப்படவேண்டும். பிறகு அவர் மூலம் பிதாவோடு இணைக்கப்பட வேண்டும். இதன் மூலம் நாம் தேவனுடைய சுதந்தரராகவும், கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரராகவும் ஆவோம். இப்படிப்பட்டவர்களின் நாமம் பூமிக்குரிய சபையின் அங்கத்தினராக அல்ல, “ஆட்டுக்குட்டியானவரின் ஜீவ புத்தகத்தில்,” “பரலோகத்தில் அவர்கள் நாமம் எழுதப்பட்டிருக்கும்.” வெளி 21:27; லூக். 10:20

அவர்களது அடுத்தக்கட்ட செயல், “உம்முடைய ஜனம் என்னுடைய ஜனம்” என்று கூறுவதாகும். அவர்கள் ரோமன் கத்தோ-க்க சபையி-ருந்தோ, அல்லது பேப்டிஸ்ட், மெதடிஸ்ட்,

பிரிஸ்பிடேரியன், லூத்தரன், ஆங்கி-கன் சபையி-ருந்தோ அல்லது இந்த சபை பிரிவுகளுக்கு அப்பாற்பட்டோ வந்திருந்தாலோ, இவர்களெல்லாம் நிச்சயமாக தேவனுடைய ஜனம், ஒரே குடும்பத்தின் சகோதரர்கள் ஆகும். தேவனுடைய ஜனங்கள் எல்லாம் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள், ஏனெனில் கிறிஸ்து என்னும் ஒரே தலையானவரின் ஒரே ஆவிக்குரிய சரீரத்திற்குள்ளாக ஒரே ஆவியினால் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவினுடைய ஆவி எல்லா அங்கத்தினருக்குள்ளும் பரவ வேண்டும். 1கொரி. 12:13

தேவனுடைய பிள்ளைகளை தேடுவது மாத்திரமல்ல, அவர்கள் வெள்ளையராக அல்லது கருப்பராக இருந்தாலும், படித்தவராக அல்லது படிக்காதவராக இருந்தாலும் அவர்களை அங்கீகரித்து அவர்களுடன் ஐக்கியம் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில், “நீங்களெல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறீர்கள்,” மேலும் “கிறிஸ்து ஒருவரே உங்களுக்குக் குருவாயிருக்கிறார்.”

கிறிஸ்துவினிடம் வந்தவர்கள் செய்ய வேண்டிய சரியான காரியம் என்னவென்றால், “பூர்வ பாதைகளை,” கிறிஸ்து மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் அடிச்சுவடுகளை, அவர்களது போதனைகளை, அவர்களது அப்பியாசங்களை தேட வேண்டும். நவீன மாறுபாடனவைகளையும், தத்துவங்களையும், இருண்ட யுகத்தின் கோட்பாடுகளையும், விசுவாச அறிக்கைகளையும் விட்டு விலக வேண்டும், தேடக் கூடாது. “எல்லாரும் தேவனால் போதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்” என்பது விசுவாச வீட்டார் அனைவருக்குமுரிய ஒரு வாக்குத்தத்தமாகும். தேவனுடைய வசனமே “ஏற்ற வேளைக்கான போஜனமாக” இருக்கிறது. இதுவே அவர்களைப் பலப்படுத்தவும், மேம்படுத்தவும், ராஜ்யத்தில் ஒரு பங்கை பெறவும் கொடுக்கப்படுகிற பலமான ஆகாரமாகும்.

R5615

The Voice of the Lord கர்த்தருடைய சத்தம்

சாமுயேல் 3:1-13,19,20

சாமுயேல் பிறப்பிற்கு முன்னமே அவனது தாயினால் கர்த்தருக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டான்-ஊழியத்திற்கான ஓர் ஆரம்பம்-ஊழியத்தில் உண்மையாயிருத்தல்-மேலான ஊழியத்துக்கு அழைக்கப்பட்டான்-சாமுயேல் இஸ்ரவேல்-ன் முதலாவது தீர்க்கதரிசி-கடைசியான தீர்க்கதரிசி யோவான் ஸ்நானகன்.

“கர்த்தாவே சொல்லும், அடியேன் கேட்கிறேன்” -சாமு.3:9

இன்றைய பாடம் சிம்சோன் மற்றும் ரூத் இவர்களின் காலத்துக்கு கொஞ்சம் பின்னாலே இஸ்ரவேலர்களின் குடும்ப நிலைமைபற்றிய ஓர் ஆழ்ந்த அறிவு பற்றியது. இது ஆழ்ந்த மத எழுச்சி மக்களிடையே பரவுவதை நமக்கு காண்பிக்கிறது.

நமது பாடத்திலே ஆலயம் என்று சொல்லப்படுவது கர்த்தருடைய ஆசரிப்புக் கூடாரத்தைக் குறிக்கிறது. அது எருசலேமுக்கு வடக்கே சில மைல் தூரத்தில் சீலோவிலே வைக்கப்பட்டிருந்தது, ஏ- என்பவன் ஆசாரியனாயிருந்தான். பஸ்கா பண்டிகை

நாட்களிலே மக்கள் தேவனுடைய கட்டளைப்படி வருடந்தோறும் அங்கு சென்று ப- மற்றும் காணிக்கைகளை செலுத்துவார்கள்.

சாமுயேல் பிறக்கும் முன்னர் அவனது பெற்றோர்கள் வருடந்தோறும் அங்கு சென்று ஆராதனை செய்கிறவர்களாயிருந்தார்கள். அப்படிச்சென்ற ஒரு சமயத்தில் தேவனிடத்தில் அன்னாள் ஒரு ஆண் பிள்ளைக்காக உருக்கமுடன் ஜெபித்தாள். அப்படி ஒரு குழந்தையை அவள் பெற்றெடுத்தால் அவன் உயிரோடிருக்கும் சகல நாளும் அவனை கர்த்தருக்கென்று ஒப்புக் கொடுப்பேன் என்று பொருத்தனை பண்ணினாள். அவளது ஜெபத்திற்கு பதில் கிடைத்தது. குழந்தை பிறந்தது, அவனுக்கு சாமுயேல் என்று பெயரிடப்பட்டது. அதற்கு “தேவனுடைய நாமத்தில்” என்று பொருள். அவன் பால் மறந்தபின் தேவனுடைய ஊழியத்திற்காக ஆசாரியனாகிய ஏ-யிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டான். “பால் மறந்தபோது” என்ற வார்த்தை உண்மையிலேயே பால் மறந்த அந்த சிறுவயதைக் குறிக்காதபடி தாயின் உதவியில்லாமல் தனது வேலைகளை செய்யக்கூடிய வயது அதாவது சுமார் பத்து வயதைக் குறிக்கும்.

பிள்ளைகளைக் குறித்து பெற்றோர்களின் கடமை

ஆரோக்கியமும், அறிவும் தெய்வ பயமும் உள்ள பெற்றோர்களுக்கு நல்லவிதமாக பிறந்த குழந்தையின் மதிப்பை யுகிப்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். சிலபேர் மட்டுமே பெற்றோர்களுக்குரிய பொறுப்பையும், கௌரவத்தையும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தகப்பனிடமிருந்து பிள்ளை பெறுகிற உயிர்ச்சக்தி, சட்டப்பூர்வமான, உரிமை - அது பலமுள்ளதோ, பலவீனமுள்ளதோ - ஆகியவைகளை அநேகர் அறிந்திருக்கிறார்கள். தாய்க்கும் கூட அவளுக்குரிய பொறுப்பு இருக்கிறது. பால் மறக்கும்வரை குழந்தைக்கு பால் கொடுப்பது, ஊட்டச்சத்து ஆகியவைகளை கொடுப்பது அவளது கடமையாகும்.

ஆனால் இன்னும் குழந்தைக்குரிய முக்கிய பொறுப்புகளை சில தாய்மார்களே உணர்ந்திருக்கிறார்கள். கர்ப்பமாக இருக்கும் காலத்தில் தாயின் மனோபாவம் குழந்தை பிறப்பதற்கு முன்னமேயே அதற்கு பதிவாகிறது. தாயின் கோபம், சஞ்சலம், அதிருப்தி, அவளது சந்தோஷம், அவளது சிறந்த கொள்கை ஆகியவை அவளது சந்தோஷத்தை மாத்திரம் பாதிக்காமல், அவளது குழந்தைக்கும் நிரந்தரமாக பதிவாகிறது. இதையெல்லாம் கவனிக்கும்போது, தாய், தகப்பனுடைய பொறுப்பு எவ்வளவு முக்கியமானதாக இருக்கிறது!

மேலும், தாயினுடைய மனோநிலை பெரும்பாலும் அவளது கணவனின் செல்வாக்கிலும்,

கட்டுப்பாட்டிலும் இருக்கிறது என்பதையும் நாம் நினைவு கூரவேண்டும். அவனே தனது மனைவிக்கு வேண்டியதை செய்பவனாகவும், பொறுப்பானவனாகவும் இருக்கிறான். இந்த முக்கியமான காலக்கட்டத்தில் உயர்ந்த நோக்கம், உயர்ந்த மனோபாவம், உதவிகரமான யோசனைகள், அமைதியான சுற்றுப்புற சூழ்நிலை ஆகியவைகளை ஏற்படுத்தித் தருவது கணவனின் கடமையாகும். எனவே பெற்றோர்களுக்கிடையே இப்படியான புத்திசா-த்தனமான ஒத்துழைப்பு இருந்தால் மட்டுமே இவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்த குணமுடைய பிள்ளைகளை பிறப்பிக்க முடியும். ஏனெனில் இவர்கள் பிறந்தபோது இருந்த சூழ்நிலையைக் காட்டிலும், மேன்மையான ஒரு நிலைமையை இவர்கள் தங்களது குழந்தைக்கு ஏற்படுத்தித் தர முடியும். அதற்கு மாறாக, சூழ்நிலை இவர்களைக் காட்டிலும் மோசமாக இருந்தால், இவர்களைக் காட்டிலும் கீழான குழந்தைகளையே பிறப்பிக்க முடியும்.

நாமெல்லாரும் பாவத்தில் உருவானோம் என்று வேதம் கூறுகிறது. “நாம் தூர்க்குணத்தில் உருவானோம்; நமது தாய்மார்கள் நம்மை பாவத்தில் கர்ப்பந்தரித்தார்கள்.” விழுந்துபோன இந்த மனித இனத்தின் நிலைமை, பெற்றோர்களின் மனோபாவம் மற்றும் அவர்களது வேலையிலுள்ள மதிப்புயர்வு போன்றவைகளால், ஓரளவுக்கு முன்னேறியிருக்கலாம். அல்லது தாழ்வு அடைந்திருக்கலாம். எவ்வளவு குழந்தைகள் விருப்பமில்லாமல், வாழ்க்கையில் நஷ்டப்படும்படியாக இந்த உலகத்திற்குள் வருகின்றன! ஆனால் விருப்பத்துடன், ஜெபத்துடன், அதற்காக ஆயத்தமாக இருந்து, பெற்றோர்கள் கொடுக்கும் நல்ல மனோபாவத்துடன் வரும் குழந்தைகள் எப்படி இருக்கின்றன! இன்றைய பாடத்தின் நாயகன் சாமுயேல் இப்படிப்பட்ட ஒரு குழந்தைதான்-மனிதன்தான்.

தேவன் ஏ-யைப் பற்றிச் சொன்ன குறைகள்

இந்த பாடம், “சாமுயேல் என்னும் பிள்ளையாண்டான் ஏ-க்கு முன்பாக கர்த்தருக்கு பணிவிடை செய்துகொண்டிருந்தான்” என்ற அறிக்கையுடன் ஆரம்பிக்கிறது. அதாவது, கர்த்தருடைய பிரதிநிதியும் ஆசாரியனுமாகிய ஏ-க்கு ஊழியம் செய்ததின் மூலமாக சாமுயேல் கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்து வந்தான். அந்நாட்களில் கர்த்தருடைய வசனம் அபூர்வமாயிருந்தது. அதாவது அவரது செய்தி அபூர்வமாயிருந்தது. கர்த்தருடைய தூதனானவன் சாமுயே-ன் தாய், தகப்பனுக்கு சுமார் ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்பு கொடுத்ததுதான் கர்த்தர் அவரது பிள்ளைகளுடன் கடைசியாக கொண்டிருந்த தொடர்பாகும். எந்த “பிரத்தியட்சமான தரிசனமும்” வெளிப்படுத்துதலும் இருந்ததில்லை. தேவனுடைய

திட்டம் மறைவாயிருந்தது. ஊரிம், தும்மீம் மூலமாக ஜனங்களுடைய கேள்விகளுக்கு கர்த்தரிடமிருந்து பதில் வருவதும் நின்று போயிருந்தது.

அந்த சமயத்தில், ஏ-க்கு வயது எழுபதி-ருந்து எண்பதுக்குள் இருக்கலாம். அவனது கண் இருளடைந்திருந்தது. ஏ- ஒரு அறையிலும், சிறுவன் சாமுயேல் இன்னொரு அறையிலும் படுத்திருந்தார்கள். சிறுவன் சாமுயேலை மூன்றுமுறை அழைக்கும் சத்தம் வந்தது. அவன் ஏ-யிடம் சென்று கேட்ட போது, ஏ- அழைக்கவில்லை என்று சொன்னான். மூன்றாவது தடவை ஆசாரியன் ஏ- இந்த அழைப்பு கர்த்தரிடமிருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து, இன்னொரு முறை உன்னைக் கூப்பிட்டால், “கர்த்தாவே சொல்லும், அடியேன் கேட்கிறேன்” என்று சொல் என்று சாமுயே-டம் கூறினான். அதே போல் நடந்தது. அந்த சத்தம் மறுபடியும் வந்தது. கர்த்தருடைய தூதன் சாமுயேலுக்கு தரிசனம் கொடுத்தார். கர்த்தருடைய தூதன் ஏ-யைப் பற்றிய ஒரு துர்செய்தியைக் கொடுத்தார். அதாவது ஏ-யின் மகன்களின் துயரமான முடிவையும் ஏ-யின் மரணத்தையும் குறித்து முன்னறிவித்தார். மேலும் இனி ஏ-யின் குடும்பத்தி-ருந்து யாரும் ஆசாரிய ஊழியம் பண்ணமாட்டார்கள் என்பதையும் அறிவித்தார். ஏ-யின் குமாரர் உதவி ஆசாரிய பதவியை துஷ்பிரயோகம் செய்தனர். தேவன் தமது பிரமாணத்தில் அனுமதித்திருந்ததைக் காட்டிலும் அதிகமான ப-ப்பொருட்களைப் பலவந்தமாய் பெற்றுவந்தார்கள். மேலும் கெட்ட காரியங்களை செய்து ஜனங்களை அநீதிக்கு வழிநடத்தி வந்தார்கள். தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களும் ஆசாரியர்களும் ஜனங்களை நீதியான வழியில் நடத்தும்படி போதிக்கிறவர்களாகவும் அதன்படி நடக்கிற உதாரண புருஷர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.

பலவீன குணலட்சணத்திற்கு தெய்வீக நிராகரிப்பு

ஏ-யின் குமாரரின் தவறான நடக்கைகளுக்கு தேவன் கொடுக்கிற முதலாவது கண்டிப்பு அல்ல இது. சில வருடங்களுக்கு முன்பாக இதே காரியங்கள் குறித்து ஏ-க்கு எச்சரிக்கை கொடுக்கப்பட்டது. ஏ- வெளியரங்கமாக தேவனிடத்தில் உண்மையுள்ளவனாகவும், விசுவாசமுள்ளவனாகவும் காணப்பட்டாலும், தன் குமாரர்களை கண்டிக்கவில்லை; ஆகவே அவனது குமாரர்களுக்கு வந்த தண்டனையில் ஏ-க்கும் பங்கு கிடைத்தது.

காலையிலே ஏ-, சாமுயேலைக் கூப்பிட்டு கர்த்தர் என்ன சொன்னார் என்று விசாரித்தான். கர்த்தரின் வார்த்தையையும், ஏ-க்கும் அவனது குடும்பத்துக்கும் விரோதமாய் முன்னறிவிக்கப்பட்ட தண்டனையையும் குறித்து தனது தந்தையைப் போ-ருப்பவரும் தன்னை ஆதரிப்பவருமாகிய

ஏ-யிடம் சொல்ல சாமுயேல் பயந்தான். ஆனால் ஏ- எல்லாவற்றையும் மறைக்காமல் கூறும்படி கேட்டான். “அப்பொழுது சாமுயேல் ஒன்றையும் மறைக்காமல் அந்த காரியங்களையெல்லாம் அவனுக்கு அறிவித்தான்.” கர்த்தருடைய உண்மையான ஊழியக்காரர்களுக்கு இப்படித்தான் அடிக்கடி நடக்கும்; அவர்களது மென்மையான இருதயம், அவர்களது இரக்க குணம், அதை மறைக்கும்படி, தூண்டினாலும், அவர்கள் அதை தைரியத்துடன் கூற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு காரியத்திலும் அவனது மனசாட்சி போதிக்கப்பட வேண்டும். நிச்சயமாக வேத வசனம் அவர்களை போதிக்கும்.

தனது குடும்பத்தைக் குறித்த காரியத்தை கர்த்தர் அறிவித்தார் என்பதை ஏ- கேட்டபோது, “அவர் கர்த்தர்; அவர் தமது பார்வைக்கு நலமானதை செய்வாராக” என்று விசுவாசத்துடன் கூறினான். ஆனால் அவன் விசுவாசமும், பணிவுமுள்ளவனாயிருந்தாலும், அவனது குணலட்சணம் தேவனுக்கு பிரியமாயில்லாதிருந்தது என்பதை நாம் அறிகிறோம். ஏ-யைப் போல அநேகர் தேவன் கொடுக்கிற தண்டனையை முணுமுணுப்பில்லாமல் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆனால் பலமான ஒரு குணலட்சணத்தைத்தான் தேவன் நல்லது என்று தேர்வு செய்கிறார். ஏ- இன்னும் திடமான குணலட்சணமுடையவனாயிருந்து, கர்த்தருக்கு நல்ல ஊழியக்காரனாகவும், பிள்ளைகளுக்கு நல்ல தகப்பனாகவும் இருந்து தேவனுக்கு பிரியமானவனாயிருந்திருக்க முடியும். திடமான குணலட்சணம் ஒவ்வொருவரையும் பிரியப்படுத்தும் என்பதை நாம் உறுதியுடன் நம்புகிறோம். இதை அப்பியாசப்படுத்துவதில் சிலர் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனினும் திடமான குணலட்சணமே ஒரு சம்பத்தை போன்றதாகவும், ஆண், பெண் எல்லாராலும், கர்த்தராலும் கூட மதிக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது.

சாமுயேல் தேவனுடைய கிருபையிலும், ஏ- மற்றும் சகல இஸ்ரவேலருடைய தயவிலும் வளர்ந்தான். கர்த்தருடைய ஆவி அவனிடம் இருக்கிறது என்பதையும், அவன் அவர்களுக்குள் கர்த்தருடைய பிரதிநிதியாக இருப்பான் என்பதையும் ஜனங்கள் உணர்ந்து கொண்டார்கள்.

சாமுயே-ன் காலத்தில், ஆசாரிய கோத்திரத்தாரைத் தவிர வேறு யாரும் ஆசாரியராக முடியாதிருந்தது. தேவன் தம்முடைய வாயாக இருக்கும்படி யாரைத் தெரிந்துகொள்கிறாரோ அவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் தீர்க்கதரிசியாக இருக்க முடியாது. “தேவனுடைய பரிசுத்த மனிதர்கள் பரிசுத்த ஆவியினாலே ஏவப்பட்டுப்

பேசினார்கள் ” என்று பரிசுத்த பேதுரு கூறுகிறார். தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தவர்கள் அதை புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றும், இந்த யுகத்தின் சபையாருக்காக அது உரைக்கப்பட்டது என்றும், அது குறித்த காலத்தில் பரிசுத்த ஆவியினால் வெளிப்படுத்தப்படும் (ஏற்ற வேளையிலே போஜனம்) என்றும் பரி. பேதுரு மேலும் கூறுகிறார்.

சாமுயேல் இஸ்ரவேய்-லே முதலாவது தீர்க்கதரிசியாக அழைக்கப்பட்டவர். யோவான் ஸ்நானன்தான் கடைசி தீர்க்கதரிசி என்று கர்த்தர் நமக்கு அறிவிக்கிறார். மேலும் “அவனைக் காட்டிலும் பெரியவன் ஒருவனும் எழும்பினதில்லை” என்றும் கூறுகிறார். நாம் பார்த்ததுபோல தீர்க்கதரிசி மற்றும் ஆசாரியன் போன்ற ஸ்தானங்கள் பழங்காலத்திலே கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் கிறிஸ்து மூலமாக தேவனிடத்தில் வருகிறவர்கள் அனைவரும் ஆசாரியர்கள் ஆகிறார்கள். மேலும் இந்த புதிய ஒழுங்கின்படி ஒவ்வொரு ஆசாரியனும் கர்த்தருடைய தீர்க்கதரிசியாகவும் இருப்பான் என்பது நம்மை பிரமிக்க வைக்கிறது.

யூத யுகம் முடிவடைந்து, பெந்தெகொஸ்தே நாளில் சுவிசேஷ யுகம் ஆரம்பிக்கிறதை உணரத் தவறுகிற அநேக கிறிஸ்தவர்கள் மனகுழப்பத்தில் விடப்படுகிறார்கள். இது குறித்து இயேசு கூறுகிறதாவது: “யோவான் ஸ்நானனைப் பார்க்கிலும் பெரியவன் ஒருவனும் எழும்பினதில்லை; ஆகிலும் பரலோக ராஜ்யத்தில் சிறியவனாயிருக்கிறவன் அவனிலும் பெரியவனாயிருக்கிறான் என்று உங்களுக்கு மெய்யாகவே சொல்லுகிறேன்.” மத். 11:11

சபை என்பது கரு நிலையில் இருக்கும் தேவனுடைய ராஜ்யம். முதலாம் உயிர்த்தெழுத-ன் வல்லமையால், கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக்கு பிறகு தேவனுடைய ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கூட தேவனுடைய ராஜ்ய வகுப்பார் தயார்படுத்தப்பட்டு, போதிக்கப்பட்டு, விசுவாசத்திலும், கீழ்ப்படித -லும், உண்மையாயிருப்பதிலும்

சோதிக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஜெயம்கொண்டவர்கள் மகிமையின் சபையாகவும், மகிமையின் ராஜ்யமாகவும் இருப்பார்கள். ஆனால் கரு நிலையில் கூட பரி. பேதுரு இவர்களை ராஜீக ஆசாரியர்கள் என்று அழைக்கிறார். மதகுரு சம்மந்தமான வகுப்பாரை ஆசாரியராக பரி. பேதுரு பேசவில்லை, பரிசுத்த ஆவியால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவுக்குள் இணைகிற ஒவ்வொரு உண்மையுள்ள விசுவாசியையும் ஒரு ஆசாரியனாக பேசுகிறார். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மகாபெரிய பிரதான ஆசாரியரின் சரீரத்தின் அங்கமாக எண்ணப்பட்டு, இந்த பொருளில் அவர்கள் ஒரு ஆசாரியனாக பேசப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் ஓர் அங்கமாக ப-யின் வேலையில் ஒவ்வொரு நாளும், “தனது சரீரத்தை ஜீவப-யாக ஒப்புக் கொடுத்து” இணைகிறார்கள்.

இதோடுகூட, ராஜீக ஆசாரிய வகுப்பார் அனைவரும் தற்காலத்தில் தேவனுடைய தீர்க்கதரிசிகளாக, அவருடைய வாயாக இருக்கிறார்கள். கர்த்தருடைய நாமத்தில் பேச அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்கள் இவர்களே, இவர்கள் மட்டுமே. அவர்களது அங்கீகாரம் அல்லது மத உரிமை பிஷ்போ அல்லது வேறு யாரோ கைகளை வைப்பதால் வருவதில்லை. ஆனால் வேதம் அறிவிக்கிறபடி, பரிசுத்த ஆவியின் ஜெநிப்பித்த-னால், தேவனிடமிருந்து நேரடியாக வருகிறது. முழு சபைக்கும் பரி. யோவான் கூறுவதை உற்று கவனிப்போமாக. அவர் கூறுகிறதாவது: “நீங்கள் பரிசுத்தராலே (பரிசுத்த ஆவியினால்) அபிஷேகம் பெற்று சகலத்தையும் அறிந்திருக்கிறீர்கள்.” பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படுதலை பெற்ற ஒவ்வொருவரும் தன் இருதயத்திலும், வாழ்க்கையிலும் அது செல்வாக்கு பெற்றிருப்பதை உணர வேண்டும். மேலும் இதுதான் கர்த்தருடைய தீர்க்கதரிசியாகவும், ஓர் ஆசாரியனாகவும் ஊழியம் செய்வதற்குரிய அங்கீகாரம் என்பதையும் உணர வேண்டும். பரி. பேதுரு கூறுகிறார்: “நம்மை அழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்க வேண்டும்.”

R5628

The Return of the Church from the Wilderness சபை வனாந்தர நிலைமையி-ருந்து திரும்புதல்

ஒரு வனாந்தர நிலைமை என்பது நாகரீக உலக ஆசீர்வாதங்களி-ருந்து பிரிந்திருத்தல் ஆகும். இது உலகி-ருந்து ஒரு பிரிக்கப்படும், துண்டிக்கப்படும் நிலைமை. சபையின் காரியத்தில், அது 1260 அடையாளமான நாட்களுக்கு வனாந்தரத்திற்கு செல்லும்படி இரண்டு செட்டைகளை தேவன் அதற்கு கொடுத்தாக

வேதத்தில் நாம் படிக்கிறோம். சபையானது தனது சொந்த விருப்பத்தின்படி, உலக சமுதாயத்தின் சலுகைகள் மற்றும் அனுகூலங்களை நிராகரித்து வனாந்தர நிலைமைக்குச் சென்றது என்று தெரிகிறது; ஒரு பொதுவான ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட நிலைமைக்குச் சென்றது.

நிழலான பாவநிவாரண நாளின் ப-களைப்

பற்றிய வர்ணனையில் போக்காடு வனாந்தரத்திற்கு சென்றதாக நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் நிஜத்தில், உண்மையுள்ள மற்றும் அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட வகுப்பார் தானாகவே வனாந்தர நிலைமைக்குச் செல்கிறார்கள், மற்றவர்களோ நிர்ப்பந்தத்தால் செல்லுவார்கள். எனினும் இரண்டு வகுப்பாரும் ஒரே வித அனுபவங்களையே பெறுவார்கள். சபை கர்த்தரிடத்திலும், சத்தியத்திலும் உண்மையுள்ளவர்களாயிருப்பதினிமித்தம் உபத்திரவங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் உலகக் காரியங்களால் சூழப்பட்டிருக்கும்போது அவர்கள் வனாந்தர நிலையில் இருக்க முடியும். நாம் உலகத்தில் இருந்தாலும், உலகத்தி-ருந்து பிரிந்திருக்கிறோம். அதன் காரியங்களி-ருந்து தனித்து இருக்கிறோம்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில், சபையானது 1260 வருடங்கள் வனாந்தர நிலைக்கு சென்றது என்றும், அந்த காலக்கட்டத்தில் உலகக் காரியங்கள் ஒரு பெரிய முறைமையின் கீழ் இருந்தது என்றும் நாம் வாசிக்கிறோம். இந்த காலப்பகுதி கிபி. 539ல் ஆரம்பித்து 1799ல் முடிவடைந்தது என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். சமூகத்தி-ருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட இந்த காலம், வனாந்தர நிலைமை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த வனாந்தர நிலைமைக்கு ஒருவன் சென்றுவிட்டால், துன்புறுத்தப்படவேண்டும், சுடப்படவேண்டும், அல்லது தூக்கி-டப்படவேண்டும் என்பதல்ல, எனவே வனாந்தர நிலைமை என்பது துன்பப்படுவதைக் குறிக்காமல், பிரிந்திருப்பதை மட்டுமே குறிக்கிறது.

உருவக மொழியில் நகரம் என்பது, உலகத்தில் மகிமை, மேன்மையான ஸ்தானம் மற்றும் முக்கியத்துவத்தை குறிக்கிறது. ஆனால் வனாந்தர நிலைமை என்பது அதற்கு எதிரான (மாறுபட்ட) நிலையை அதாவது அசட்டைபண்ணப்பட்ட, ஒதுக்கித்தள்ளப்பட்ட நிலையை குறிக்கிறது. 1260 தீர்க்கதரிசன நாட்களில் சபையானது ஒதுக்கப்பட்ட நிலைமையில் இருந்தது. அரசாங்கங்கள் சபையை கண்டுகொள்ளவில்லை. ஆனால் தன்னைத்தானே உயர்த்திக்கொண்டு “பூமியின் ராஜாக்கள் மேல் ராஜ்யபாரம் பண்ணுகிற நகரமாகிய” -இரகசியமாகிய பாபிலோனை, மகாபெரிய முறைமையை மிகவும் சிரத்தையுடன் அவர்கள் கவனித்தார்கள்.

வனாந்தர நிலைமையி-ருந்து திரும்புதல்

அந்தக்காலத்தின் முடிவில், அதாவது 1799-ருந்து போப்பரசின் வல்லமை முறிக்கப்பட்டு, போப், பிரான்சு நாட்டுக்கு கைதியாகக் கொண்டு செல்லப்பட்ட பொழுது, பொதுவாக உலகில் சபையைக் குறித்து ஒரு எண்ணம் அங்கீகாரத்திற்கு வந்தது. போப்பை கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதியாக தவறாக நினைத்துக்கொண்டிருந்தோம் என்பதை தேசங்கள்

உணர்ந்தன. மகாபெரிய ஸ்தாபனமாகிய போப்பரசிடமிருந்து மற்றவர்களை தண்டிக்கிற அதிகாரம் நீக்கப்பட்டு, மற்றவர்களோடு போராடும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது. பேப்டிஸ்ட் சபை, மெதடிஸ்ட் சபை முதலானவைகள் இந்த காலத்தில்தான் அபிவிருத்தி அடைந்தன. போப்பரசை அங்கீகரித்திருந்ததைப் போல இவைகளையும் உலகம் அங்கீகரித்தது.

எனினும் போப்பரசு வனாந்தரத்துக்கு செல்லவில்லை. புரட்டஸ்டன்ட் சபை வனாந்தர நிலைமையி-ருந்து வெளியேறி, ஜனங்களாலும், அரசாங்கங்களாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இந்த நிலைமை சிலகாலம் தொடர்ந்தது; வேதாகமம் முந்தைய நாளைக் காட்டிலும் அதிகமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. 1799க்கு பிறகு குறைந்த காலத்திலேயே வேதாகம சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. வேதாகமத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. தேவனுடைய இரண்டு சாட்சிகளாகிய பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகள் வானத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டன. வேதாகமத்தை ஆதரிக்கிறவர்கள் வெளிச்சத்துக்கு வந்தார்கள். வேத மாணவர்களும் வேதாகம படிப்பும் எப்பொழுதும் இருந்ததைக் காட்டிலும் மிக அதிகமாக அங்கீகாரத்தைப் பெற்றனர். வேதாகமம் அச்சடிக்கப்பட்டு, வேதாகம படிப்பை ஒவ்வொருவரும் விரும்பினர்.

சபையானது மறுபடியும் வனாந்தர நிலைமைக்குச் செல்லும் என்று வேதாகமத்தில் எந்தவித அறிவிப்பும் இல்லை. எ-யா தீர்க்கதரிசியின் அனுபவத்தில் இரண்டாவது வனாந்தர அனுபவம், அடையாள பாஷையில் நமது நாட்களைப்பற்றி நமக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தேவனுடைய உண்மையான சபையைக் குறிக்கிற எ-யா ஒரு உண்மையான தீர்க்கதரிசியாக இருந்தார். யேசுபேல் ராணி எ-யாவை வெறுத்து அவனுக்கு விரோதமாக ஆகாப் இராஜாவை தூண்டிவிட்டாள். எ-யா, ராஜாவுக்கு பயந்து ஓடி வனாந்தரத்தில் 1260 நாட்கள், மூன்றரை வருட காலம் இருந்தான். இது 1260 வருடம் சபையானது வனாந்தர நிலைமையில் இருந்ததற்கு அடையாளமாக இருக்கிறது.

எ-யா 1260 நாட்களுக்கு பிறகு வனாந்தரத்தி-ருந்து திரும்பி வந்து ஒரு பெரிய காரியத்தை செய்து காண்பித்தான். ஆகாப் ராஜாவினாலும் யேசுபேல் ராணியினாலும் சகாயம் பெற்றிருந்த பாகா-ன் தீர்க்கதரிசிகளை பொது மக்களின் பார்வைக்குக் கொண்டு வந்தான். இந்த வெளிப்பாட்டினால் தேவனுடைய வசனத்திற்கு மகா உயர்வும், பாகா-ன் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு வீழ்ச்சியும் ஏற்பட்டது. ஜனங்கள் எல்லாரும் “யேகோவாவே தெய்வம்” என்றார்கள்.

இவைகளெல்லாம் எப்படி உண்மையான சபை, 1799ல் உலகின் ராஜாக்களுக்கு முன்பாக வெளிப்பட்டு, தேவனுக்காகவும் வேதாகமத்திற்காகவும் நின்றது என்பதை குறிக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். எ-யா உண்மையான சபையையும், யேசுபேல் போப்பு சபை மற்றும் அதோடு சேர்ந்த சபைகளையும் குறிக்கிறார்கள். ஆகாப் ராஜா அரசாங்கத்தையும், இஸ்ரேல் ஜனங்கள் உலகத்தையும் குறிக்கிறார்கள். வேதாகமம் யேசுபேல், ஆகாப் மற்றும் ஒவ்வொருவர் மீதும் கட்டயப்படுத்தப்பட்டது. ஜனங்கள் அந்த இரு சாட்சிகளையும் கவனித்ததால் அவர்கள் உயர்த்தப்பட்டார்கள்.

எ-யாவின் இரண்டாவது வனாந்தர அனுபவம்

மறுபடியும் நாம் எ-யாவின் காட்சிக்கு வரும்போது: யேசுபேல் அவளது குமாரத்திகள் மற்றும் அவளது குடும்பத்தையும் குறிப்பிடுகிறாள். தீர்க்கதரிசி எ-யா தற்காலத்தில் உள்ள உண்மையான தேவனுடைய பிள்ளைகளை குறிப்பிடுகிறாள். ராணி அவனை துன்புறுத்தவில்லை, ஆனால் மிரட்டினாள். ஆகையால் எ-யா மறுபடியும் வனாந்தரத்திற்கு ஓடினாள். - எனினும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அல்ல. பொதுவாக ஜனங்கள் முன் இருந்ததைப் போல் அதேபோன்ற ஒரு கட்டுப்பாட்டில் இல்லை. பாகா-ன் தீர்க்கதரிசிகள் தங்களது செல்வாக்கை மறுபடியும் பெறவில்லை. எ-யா மறுபடியும் வனாந்தரத்திற்கு சென்றாள். அங்கே சில காலம் போஷிப்பிக்கப்பட்டாள். கடந்த முறை காகத்தால் போஷிப்பிக்கப்பட்டது போல் அல்ல. விசேஷித்த உணவு கொஞ்ச காலத்துக்கு கொடுக்கப்பட்டது.

நம்முடைய புரிந்துகொள்ளுதல் - என்படி, எ-யா பாகா-ன் தீர்க்கதரிசிகளை வெட்டிப்போட்ட

பிறகு, யேசுபேலுக்குப் பயந்து ஓடிப்போன பிறகு, எ-யாவுக்கு கொடுக்கப்பட்ட விசேஷித்த உணவு என்பது தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற விசேஷித்த செய்தியைக் குறிக்கிறது. எ-யா வனாந்தரத்திற்கு சென்ற பிறகு அவனிடத்தில் ஒரு சரிவு காணப்பட்டது, ஒரு அதைரியம் காணப்பட்டது. “போதும் கர்த்தாவே, என் ஆத்துமாவை எடுத்துக்கொள்ளும்” என்ற வார்த்தை அவனது அதைரியத்தைக் காண்பிக்கிறது, ஆனால் தேவன் அவனை திடப்படுத்தி ஒரு விசேஷித்த உணவைக் கொடுத்தார். அந்த பலத்தைக் கொண்டு ஒரேப் பர்வதம் வரை சென்றான். இந்த பர்வதம் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை, மேசியாவின் ராஜ்யத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. இந்த விசேஷித்த உணவின் மூலம் நாம் தேவனுடைய ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும் காலத்தி-ருக்கிறோம் என்ற விசுவாசத்திற்குள் வந்திருக்கிறோம்.

எ-யா ஒரேப் பர்வதம் வந்தபோது, கர்த்தர் மூன்று சாட்சியங்களை கொடுத்தார். (1 ராஜா. 19:1-18) பலத்த பெருங்காற்று தற்கால போரைக் குறிப்பிடுகிறது. பூமி அதிர்ச்சி சமூக புரட்சியைக் குறிக்கிறது. இது இதற்குமுன் நடந்திராது. அது சீக்கிரத்தில் வரும் என்று நாம் விசுவாசிக்கிறோம். இது போர் ஆரம்பித்தவுடன் வராது; ஆனால் இந்த பூமி அதிர்ச்சி வரும்போது போர் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கும். இதுவே முடிவு அல்ல. மூன்றாவது அனைத்தையும் அழிக்கிற அக்கினியாகும். இது அராஜகத்தை குறிக்கிறது. இது சமூக புரட்சியைத் தொடர்ந்து உலகெங்கும் பரவும். அக்கினிக்கு பிறகு, “அமர்ந்த மெல்-ய சத்தத்தை” எ-யா கேட்டான். இது உலகிற்கு ஆசீர்வாதங்களை கொண்டுவருகிற தெய்வீக வல்லமையை குறிக்கிறது.

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய

சகோ. C.T. ரசல் அவர்களின் ஈ-பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்.

வெளியிடுபவர்:

சகோ. R. செல்வராஜ், சென்னை வேதமாணவர் சபை,

எண்: 22, முதல் தெரு, ராஜீவ் நகர், காலடிப்பேட்டை, திருவொற்றியூர்,

சென்னை- 600 019. கைபேசி: 97909 00030. மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com